

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2014/C 184/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2014/C 184/02	Věc C-248/12 P: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 6. března 2014 – Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — EZOF, EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování Evropské unie — Přípustnost žaloby na neplatnost — Situace žalobce, který není bezprostředně dotčen sporným rozhodnutím“	2
2014/C 184/03	Věc C-510/12: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 6. března (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Beroep te Gent – Belgie) – Bloomsbury NV v. Belgický stát „Článek 99 jednacího řádu — Čtvrtá směrnice 78/660/CEE — Článek 2 odst. 3 — Zásada věrného obrazu — Článek 2 odst. 4 — Povinnost uvést informace — Článek 2 odst. 5 — Povinnost odchýlit se — Článek 32 — Metoda hodnocení založená na pořizovacích nákladech — Bezúplatné nabytí aktiva společnosti“	2
2014/C 184/04	Věc C-72/13: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 20. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelný Sąd Administracyjny – Polsko) – Gmina Wrocław v. Minister Finansów „DPH — Směrnice 2006/112/ES — Převod částí majetku obcí“	3
2014/C 184/05	Věc C-142/13: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Barcelona – Španělsko) – Bright Service SA v. Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA „Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního — Kartelové dohody — Článek 81 ES — Dohoda o výhradním prodeji — Výjimka — Nařízení (EHS) č. 1984/83 — Dohoda, která je předmětem výjimky — Nařízení (ES) č. 2790/1999 — Dohoda, která není předmětem výjimky — Časové účinky „osvobození““	4

2014/C 184/06	Věc C-177/13 P: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. února 2014 – Marek Marszałkowski v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG „Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství obsahující slovní prvky ‚Walichnowy‘ a ‚Marko‘ — Námitka majitele slovní ochranné známky Společenství MAR-KO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny“	5
2014/C 184/07	Věc C-181/13: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 27. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Latina – Itálie) – Francesco Acanfora v. Equitalia Sud SpA – Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate – Ufficio di Latina „Řízení o předběžné otázce — Článek 107 SFEU — Pojem ‚státní podpora‘ — Vnitrostátní právní úprava, která v případě nezaplacení daně stanoví povinnost osoby povinné k dani zaplatit společnosti, která je koncesionářem služby vymáhání daně, částku ve výši 9 % z částek zapsaných do seznamu z titulu nákladů spojených s vybíráním — Popis skutkového stavu — Nedostatečnost — Zjevná nepřipustnost“	5
2014/C 184/08	Věc C-199/13 P: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 27. března 2014 – Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS, Travetanche Injection SPRL v. Evropská komise, Nizozemské království „Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Omezení použitelná na uvádění akrylamidu na trh a na jeho používání — Nařízení (EU) č. 366/201, kterým se mění nařízení (ES) č. 1907/2006, pokud jde o přílohu XVII“	6
2014/C 184/09	Věc C-281/13 P: Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. dubna 2014 – Lord Inglewood a další v. Evropský parlament „Kasační opravný prostředek — Doplnkový systém důchodového pojištění poslanců Evropského parlamentu — Změna doplnkového systému důchodového pojištění v roce 2009 — Rozhodnutí zamítající žádosti navrhovatelů o použití ustanovení platných před změnou systému — Nesprávná právní posouzení — Právní jistota — Legitimní očekávání — Rovné zacházení — Zásada proporcionality“	7
2014/C 184/10	Věc C-324/13 P: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. ledna 2014 – Fercal – Consultadoria e Serviços, Lda v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) „Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka PATRICIA ROCHA — Námitka podaná majitelem národní slovní ochranné známky ROCHAS — Zamítnutí zápisu námitkovým oddělením OHIM — Nepřipustnost odvolání podaného k odvolacímu senátu OHIM“ . . .	7
2014/C 184/11	Věc C-342/13: Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Szombathelyi Törvénytörvény – Maďarsko) – Katalin Sebestyén v. Zsolt Csaba Kővári, OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt, Raiffeisen Bank Zrt „Ochrana spotřebitelů — Směrnice 93/13/EHS — Smlouva o hypotečním úvěru uzavřená s bankou — Klausule o výlučné příslušnosti rozhodčího soudu — Informace o rozhodčím řízení poskytnuté bankou při uzavření smlouvy — Zneužívající klausule — Kritéria posouzení“	8
2014/C 184/12	Věc C-555/13: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral – Portugalsko) – Merck Canada Inc. v. Accord Healthcare Limited, Alter SA, Labochem Ltd, Synthon BV, Ranbaxy Portugal – Comércio e Desenvolvimento de Produtos Farmacêuticos, Unipessoal Lda „Řízení o předběžné otázce — Pojem ‚vnitrostátní soud‘ ve smyslu článku 267 SFEU — Tribunal Arbitral necessário — Přípustnost — Nařízení (ES) č. 469/2009 — Článek 13 — Dodatkové ochranné osvědčení pro léčivé přípravky — Doba platnosti osvědčení — Maximální období výlučné ochrany“	9
2014/C 184/13	Věc C-104/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte Suprema di Cassazione (Itálie) dne 5. března 2014 – Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali v. Federazione Italiana Consorzi Agrari a další	10
2014/C 184/14	Věc C-112/14: Žaloba podaná dne 7. března 2014 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku	11
2014/C 184/15	Věc C-118/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 12. března 2014 – Peggy Kieck v. Condor Flugdienst GmbH	11
2014/C 184/16	Věc C-120/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. března 2014 Christophem Kleinem proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 21. ledna 2014 ve věci T-309/10, Christoph Klein v. Evropská komise.	12

2014/C 184/17	Věc C-140/14: Žaloba podaná dne 24. března 2014 – Evropská komise v. Slovinská republika	13
2014/C 184/18	Věc C-149/14: Žaloba podaná dne 31. března 2014 – Evropská komise v. Řecká republika	14
2014/C 184/19	Věc C-155/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. dubna 2014 Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, původně AlzChem Trostberg GmbH, původně AlzChem Hart GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 23. ledna 2014 ve věci T-391/09, Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, původně AlzChem Trostberg GmbH, původně AlzChem Hart GmbH v. Evropská komise	15
2014/C 184/20	Věc C-157/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 4. dubna 2014 – Sociétés Neptune Distribution v. Ministère de l'Économie et des Finances	16
2014/C 184/21	Věc C-163/14: Žaloba podaná dne 4. dubna 2014 – Evropská komise v. Belgické království	17
2014/C 184/22	Věc C-173/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. dubna 2014 European Dynamics Belgium SA a dalšími proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 29. ledna 2014 ve věci T-158/12, European Dynamics Belgium a další v. EMA	18
2014/C 184/23	Věc C-180/14: Žaloba podaná dne 11. dubna 2014 – Evropská komise v. Řecká republika	19
2014/C 184/24	Věc C-194/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. dubna 2014 AC-Treuhand AG proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 6. února 2014 ve věci T-27/10, AC-Treuhand AG v. Evropská komise	20
2014/C 184/25	Věc C-17/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 13. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública	21
2014/C 184/26	Věc C-236/12: Usnesení předsedy čtvrtého senátu Soudního dvora ze dne 25. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Argeș – Rumunsko) – Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Argeș v. SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA – Sucursala Pitești, Alin Iulian Matei, Petruța Florentina Matei	21
2014/C 184/27	Věc C-439/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – Karin Gawelczyk v. Generali Lebensversicherung AG	21
2014/C 184/28	Věc C-459/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – Werner Krieger v. ERGO Lebensversicherung AG	21
2014/C 184/29	Věc C-482/12: Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 7. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Okresný soud Prešov – Slovensko) – Peter Macinský, Eva Macinská v. Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.	22
2014/C 184/30	Věc C-500/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. února 2014 – Evropská komise v. Polská republika	22
2014/C 184/31	Věc C-529/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – Andrea Lange v. ERGO Lebensversicherung AG	22
2014/C 184/32	Věc C-590/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 10. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Winsen (Luhe) – Německo) – Andrea Merten v. ERGO Lebensversicherung AG	22
2014/C 184/33	Věc C-603/12: Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 18. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Hannover – Německo) – Pia Braun v. Region Hannover	23

2014/C 184/34	Věc C-57/13: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 13. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Central Administrativo Norte – Portugalsko) – Marina da Conceição Pacheco Almeida v. Fundo de Garantia Salarial, IP, Instituto da Segurança Social, IP.	23
2014/C 184/35	Věc C-77/13: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance de Quimper – Francie) – CA Consumer Finance v. Francien Crouan, rozená Weber, Tual Crouan	23
2014/C 184/36	Věc C-96/13: Usnesení předsedy desátého senátu Soudního dvora ze dne 10. února 2014 – Evropská komise v. Řecká republika	23
2014/C 184/37	Věc C-312/13: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 20. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunsko) – Claudiu Roșu v. Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu – Activitatea de Inspecție Fiscală.	24
2014/C 184/38	Věc C-313/13: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 20. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunsko) – Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu – Activitatea de Inspecție Fiscală v. Cătălin Ienciu	24
2014/C 184/39	Spojené věci C-347/13 a C-353/13: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 24. února 2014 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Rüsselsheim – Německo) – Erich Pickert (C-347/13), Jürgen Hein (C-353/13), Hjördis Hein (C-353/13) v. Condor Flugdienst GmbH	24
2014/C 184/40	Věc C-471/13: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Rüsselsheim – Německo) – Peter Link v. Condor Flugdienst GmbH.	24
2014/C 184/41	Věc C-486/13: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Marchena – Španělsko) – CaixaBank SA v. Antonio Galán Rodríguez	25
2014/C 184/42	Věc C-566/13: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 25. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal do Trabalho de Lisboa – Portugalsko) – Jorge Ítalo Assis dos Santos v. Banco de Portugal.	25
2014/C 184/43	Věc C-575/13: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 4. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Rüsselsheim – Německo) – Thomas Etzold, Sandra Etzold, Toni Lennard Etzold v. Condor Flugdienst GmbH	25

Tribunál

2014/C 184/44	Věc T-473/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2014 – Longevity Health Products v. OHIM – Weleda Trademark (MENOCHRON) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství MENOCHRON — Starší slovní ochranná známka Společenství MENODORON — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) 207/2009“	26
2014/C 184/45	Věc T-647/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. dubna 2014 – Asos v. OHIM – Maier (ASOS) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ASOS — Starší slovní ochranná známka Společenství ASSOS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	26
2014/C 184/46	Věc T-478/11: Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2014 – Francie v. Komise „Státní podpory — Činnosti prováděné národním mezioborovým výborem pro odvětví chovu prasat — Financování z dobrovolných příspěvků, které se změnilo na povinné — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za slučitelný s vnitřním trhem — Zrušení rozhodnutí <i>ab initio</i> — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	27
2014/C 184/47	Věc T-511/11: Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2014 – Francie v. Komise „Státní podpory — Činnosti prováděné organizací Interbev — Financování z dobrovolných poplatků změněných na povinné — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za slučitelný s vnitřním trhem — Zrušení rozhodnutí <i>ab initio</i> — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	27

2014/C 184/48	Věc T-575/11: Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2014 – Inaporc v. Komise „Státní podpory — Úkony prováděné vnitrostátním mezioborovým výborem pro výrobu vepřového — Financování dobrovolnými příspěvky, které se staly povinnými — Rozhodnutí, kterým se režim podpory prohlašuje za slučitelný s vnitřním trhem — Zrušení rozhodnutí — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	28
2014/C 184/49	Věc T-18/12: Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2014 – Interbev v. Komise „Státní podpory — Kroky uskutečněné společností Interbev — Financování dobrovolnými příspěvky, které byly změněny na povinné — Rozhodnutí, kterým se režim podpor prohlašuje za slučitelný s vnitřním trhem — Zpětvzetí rozhodnutí — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	28
2014/C 184/50	Věc T-541/12: Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2014 – Wedi v. OHIM – Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade (BALCO) „Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	29
2014/C 184/51	Věc T-2/13: Usnesení Tribunálu ze dne 3. dubna 2014 – CFE-CGC France Télécom-Orange v. Komise „Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Rozhodnutí prohlašující podporu za slučitelnou s vnitřním trhem za určitých podmínek — Odborový svaz zaměstnanců — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost“	30
2014/C 184/52	Věc T-7/13: Usnesení Tribunálu ze dne 3. dubna 2014 – ADEAS v. Komise „Žaloba na neplatnost — Státní podpora — Rozhodnutí prohlašující podporu za určitých podmínek za slučitelnou s vnitřním trhem — Sdružení — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost“	30
2014/C 184/53	Věc T-127/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2014 Alvaro Sesma Merino proti rozsudku vydanému dne 11. prosince 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-125/12, Sesma Merino v. OHIM.	31
2014/C 184/54	Věc T-164/14: Žaloba podaná dne 7. března 2014 – Calberson GE v. Komise	32
2014/C 184/55	Věc T-180/14: Žaloba podaná dne 14. března 2014 – Front Polisario v. Rada	33
2014/C 184/56	Věc T-185/14: Žaloba podaná dne 14. března 2014 – Freitas v. Parlament a Rada	34
2014/C 184/57	Věc T-223/14: Žaloba podaná dne 9. dubna 2014 – Ewald Dörken v. OHIM – Schürmann (VENT ROLL)	35
2014/C 184/58	Věc T-225/14: Žaloba podaná dne 11. dubna 2014 – iNET24 Holding v. OHIM.	36
2014/C 184/59	Věc T-234/14: Žaloba podaná dne 11. dubna 2014 – Mammoet Salvage v. Komise.	37
2014/C 184/60	Věc T-265/11: Usnesení Tribunálu ze dne 31. března 2014 – Elmaghraby v. Rada	38
2014/C 184/61	Věc T-266/11: Usnesení Tribunálu ze dne 31. března 2014 – El Gazaerly v. Rada.	38
2014/C 184/62	Věc T-338/13: Usnesení Tribunálu ze dne 31. března 2014 – Energa Power Trading v. Komise	38

Soud pro veřejnou službu

2014/C 184/63	Věc F-28/13: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. dubna 2014 – López Cejudo v. Komise „Veřejná služba — Vyšetřování prováděné Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) — Denní příspěvky — Článek 10 přílohy VII služebního řádu — Zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek — Srážky z platu — Článek 85 služebního řádu — Úmysl uvést administrativu v omyl — Přiměřená lhůta“	39
2014/C 184/64	Věc F-88/13: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 30. dubna 2014 – Kolarova v. REA „Veřejná služba — Zaměstnanci Výkonné agentury pro výzkum — Námitky a překážky v průběhu řízení — Námitka nepřijatelnosti — Pravomoci svěřené orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy — Pověření Úřadu pro správu a vyplácení individuálních nároků (PMO) — Žaloba namířená proti rozhodnutím PMO — Žaloba směřující proti delegujícímu orgánu — Zjevná nepřijatelnost“	39

2014/C 184/65	Věc F-12/14: Žaloba podaná dne 7. února 2014 – ZZ v. CdT	40
2014/C 184/66	Věc F-75/14: Žaloba podaná dne 19. února 2014 – ZZ v. Parlament	40
2014/C 184/67	Věc F-17/14: Žaloba podaná dne 4. března 2014 – ZZ v. Parlament.	41
2014/C 184/68	Věc F-19/14: Žaloba podaná dne 7. března 2014 – ZZ v. Komise	41
2014/C 184/69	Věc F-21/14: Žaloba podaná dne 11. března 2014 – ZZ v. Europol	42
2014/C 184/70	Věc F-23/14: Žaloba podaná dne 19. března 2014 – ZZ v. EHSV.	42
2014/C 184/71	Věc F-25/14: Žaloba podaná dne 24. března 2014 – ZZ v. FRA.	43
2014/C 184/72	Věc F-27/14: Žaloba podaná dne 24. března 2014 – ZZ v. ESVČ.	43
2014/C 184/73	Věc F-28/14: Žaloba podaná dne 28. března 2014 – ZZ v. ESVČ.	44
2014/C 184/74	Věc F-29/14: Žaloba podaná dne 28. března 2014 – ZZ v. Komise	44
2014/C 184/75	Věc F-31/14: Žaloba podaná dne 29. března 2014 – ZZ a další v. Parlament	45
2014/C 184/76	Věc F-32/14: Žaloba podaná dne 1. dubna 2014 – ZZ v. ESMA.	45
2014/C 184/77	Věc F-34/14: Žaloba podaná dne 11. dubna 2014 – ZZ v. ACER.	46
2014/C 184/78	Věc F-35/14: Žaloba podaná dne 14. dubna 2014 – ZZ v. OHMI.	46
2014/C 184/79	Věc F-37/14: Žaloba podaná dne 20. dubna 2014 – ZZ v. Parlament	47
2014/C 184/80	Věc F-88/08 RENV: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 30. dubna 2014 – Michel v. ETF. . .	47

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2014/C 184/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 175, 10.6.2014

Dřívější publikace

Úř. věst. C 159, 26.5.2014

Úř. věst. C 151, 19.5.2014

Úř. věst. C 142, 12.5.2014

Úř. věst. C 135, 5.5.2014

Úř. věst. C 129, 28.4.2014

Úř. věst. C 112, 14.4.2014

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 6. března 2014 – Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development v. Evropská komise

(Věc C-248/12 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — EZOZF, EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování Evropské unie — Přípustnost žaloby na neplatnost — Situace žalobce, který není bezprostředně dotčen sporným rozhodnutím“

(2014/C 184/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (zástupce: K. Brown, solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: N. Donnelly a P. Rossi, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development v. Komise ze dne 6. března 2012, T 453/10, kterým Tribunál odmítl jako nepřípustnou žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise 2010/399/EU ze dne 15. července 2010 o vyloučení některých výdajů uskutečněných členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) z financování Evropské unie (oznámeno pod číslem K(2010) 4894) (Úř. věst. L 184, s. 6) v rozsahu, ve kterém toto rozhodnutí vylučuje některé výdaje uskutečněné Velkou Británií a Severním Irskem.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se odmítá.
- 2) Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených v souvislosti s řízením o projednávaném kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 7.7.2012.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 6. března (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Beroep te Gent – Belgie) – Bloomsbury NV v. Belgický stát

(Věc C-510/12) ⁽¹⁾

„Článek 99 jednacího řádu — Čtvrtá směrnice 78/660/CEE — Článek 2 odst. 3 — Zásada věrného obrazu — Článek 2 odst. 4 — Povinnost uvést informace — Článek 2 odst. 5 — Povinnost odchýlit se — Článek 32 — Metoda hodnocení založená na pořizovacích nákladech — Bezúplatné nabytí aktiva společnosti“

(2014/C 184/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Beroep te Gent

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bloomsbury NV

Žalovaný: Belgický stát

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hof van Beroep te Gent – Belgie – Výklad čl. 2 odst. 3, 4 a 5 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností (Úř. věst. L 222, s. 11) – Zásada věrného obrazu – Bezúplatné nabytí významného aktiva společností – Nemožnost zaúčtovat jeho pořizovací hodnotu, takže vzniká zkreslený obraz o stavu aktiv a pasiv, finanční pozici a zisku nebo ztrátě společnosti

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 3, 4 a 5 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. [44 odst. 2 písm. g) ES], o ročních účetních závěrkách některých forem společností, je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání, aby společnost, která bezúplatně nabývá aktivum, zapsala jeho skutečnou hodnotu do své roční účetní závěrky.

(¹) Úř. věst. C 46, 16.2.2013.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 20. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny – Polsko) – Gmina Wrocław v. Minister Finansów

(Věc C-72/13) (¹)

„DPH — Směrnice 2006/112/ES — Převod částí majetku obcí“

(2014/C 184/04)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gmina Wrocław

Žalovaný: Minister Finansów

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Naczelny Sąd Administracyjny – Výklad směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) – Zdanění plnění obce – Prodej majetku nabytého na základě zákona nebo děděním nebo darováním – Vklad takového majetku do obchodní společnosti

Výrok

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání výběru daně z přidané hodnoty z takových plnění, která zamýšlí provést gmina Wrocław (obec Wrocław), pokud předkládající soud konstatuje, že tato plnění představují ekonomickou činnost ve smyslu čl. 9 odst. 1 této směrnice a obec při jejich uskutečňování nevystupuje jako orgán veřejné moci ve smyslu čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce téže směrnice. Nicméně je-li třeba mít za to, že při uskutečňování těchto plnění vystupuje uvedená obec jako orgán veřejné moci, nebrání ustanovení směrnice 2006/112 jejich zdanění, pokud předkládající soud konstatuje, že jejich osvobození by mohlo vést k výraznému narušení hospodářské soutěže ve smyslu čl. 13 odst. 2 této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 141, 18.5.2013.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Barcelona – Španělsko) – Bright Service SA v. Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Věc C-142/13) (¹)

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního — Kartelové dohody — Článek 81 ES — Dohoda o výhradním prodeji — Výjimka — Nařízení (EHS) č. 1984/83 — Dohoda, která je předmětem výjimky — Nařízení (ES) č. 2790/1999 — Dohoda, která není předmětem výjimky — Časové účinky „osvobození““

(2014/C 184/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Barcelona

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Bright Service SA

Žalovaná: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Audiencia Provincial de Barcelona – Výklad nařízení Komise (EHS) č. 1984/83 ze dne 22. června 1983 o použití čl. [81] odst. 3 Smlouvy na kategorie dohod o výhradním odběru (Úř. věst. L 173, s. 5) a čl. 3 odst. 1, čl. 5 písm. a) a čl. 12 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2790/1999 ze dne 22. prosince 1999 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě (Úř. věst. L 336, s. 21; Zvl. vyd. 08/01, s. 364) – Časové účinky – Dohoda o výhradním odběru pohonných hmot mezi dodavatelem a provozovatelem čerpací stanice – Dohoda uzavřená na základě nařízení č. 1984/83 s účinky po vstupu v platnost nařízení č. 2790/1999 – Dohoda nesplňující podmínky uvedených dvou nařízení

Výrok

Článek 12 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2790/1999 Komise ze dne 22. prosince 1999 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě, musí být vykládán v tom smyslu, že smlouva platná ke dni 31. května 2000, která obsahuje ustanovení o zákazu soutěžit a splňuje podmínky pro výjimku podle nařízení Komise (EHS) č. 1984/83 ze dne 22. června 1983 o použití čl. [81] odst. 3 Smlouvy na kategorie dohod o výhradním odběru, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1582/97 ze dne 30. července 1997, avšak nikoli podmínky nařízení č. 2790/1999, je na základě uvedeného čl. 12 odst. 2 nadále předmětem výjimky z působnosti čl. 81 odst. 1 ES, avšak pouze do 31. prosince 2001.

(¹) Úř. věst. C 178, 22. 6. 2013.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. února 2014 – Marek Marszałkowski v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

(Věc C-177/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství obsahující slovní prvky ‚Walichnowy‘ a ‚Marko‘ — Námitka majitele slovní ochranné známky Společenství MAR-KO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny“

(2014/C 184/06)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Marek Marszałkowski (zástupce: C. Sadkowski, právní poradce)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Walicka, zmocněnkyně), Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) ze dne 4. února 2013, Marszałkowski v. OHIM – Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO) (T-159/11), kterým Tribunál zamítl odvolání proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 11. ledna 2011 (věc R 760/2010-4), kterým bylo zrušeno rozhodnutí námitkového oddělení, jímž byla zamítnuta námitka podaná majitelem slovní ochranné známky Společenství „Mar-Ko“ pro výrobky zařazené do třídy 29 Nicejského třídění – Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst L 78, s. 1) a čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Marek Marszałkowski ponese náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20.7.2013.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 27. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Latina – Itálie) – Francesco Acanfora v. Equitalia Sud SpA – Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate – Ufficio di Latina

(Věc C-181/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 107 SFEU — Pojem ‚státní podpora‘ — Vnitrostátní právní úprava, která v případě nezaplacení daně stanoví povinnost osoby povinné k dani zaplatit společnosti, která je koncesionářem služby vymáhání daně, částku ve výši 9 % z částek zapsaných do seznamu z titulu nákladů spojených s vybíráním — Popis skutkového stavu — Nedostatečnost — Zjevná nepřipustnost“

(2014/C 184/07)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Latina

Účastníci původního řízení

Žalobce: Francesco Acanfora

Žalovaní: Equitalia Sud SpA – Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate – Ufficio di Latina

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Commissione tributaria provinciale di Latina – Výklad článku 107 SFEU – Pojem státní podpora – Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví v případě nezaplacení platebního výměru povinnost osoby povinné k dani zaplatit společnosti, která je koncesionářem služby vymáhání daně, částku ve výši 9 % z částek zapsaných do seznamu z titulu nákladů spojených s vybíráním

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená rozhodnutím Commissione tributaria provinciale di Latina (Itálie) ze dne 5. prosince 2012 je zjevně nepřijatelná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20.7.2013.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 27. března 2014 – Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS, Travetanche Injection SPRL v. Evropská komise, Nizozemské království

(Věc C-199/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Omezení použitelná na uvádění akrylamidu na trh a na jeho používání — Nařízení (EU) č. 366/201, kterým se mění nařízení (ES) č. 1907/2006, pokud jde o přílohu XVII“

(2014/C 184/08)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS, Travetanche Injection SPRL (zástupci: K. Van Maldegem a R. Cana, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: E. Manhaeve a P. Oliver, zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem a A.-M. Vandrommem, advokáty), Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman a B. Koopman, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 1. února 2013, Polyelectrolyte Producers Group a další v. Komise (T-368/11), jímž Tribunál zamítl žalobu znějící na zrušení nařízení Komise (EU) č. 366/2011 ze dne 14. dubna 2011, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (Úř. věst. L 101, s. 12), a to v rozsahu, v němž omezuje uvádění akrylamidu na trh v prostředcích pro cementování

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS a Travetanche Injection SPRL se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Nizozemské království ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 15.6.2013.

**Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. dubna 2014 – Lord Inglewood a další
v. Evropský parlament**

(Věc C-281/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Doplnkový systém důchodového pojištění poslanců Evropského parlamentu — Změna doplňkového systému důchodového pojištění v roce 2009 — Rozhodnutí zamítající žádosti navrhovatelů o použití ustanovení platných před změnou systému — Nesprávná právní posouzení — Právní jistota — Legitimní očekávání — Rovné zacházení — Zásada proporcionality“

(2014/C 184/09)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Lord Inglewood, Georges Berthu, Guy Bono, David Robert Bowe, Brendan Donnelly, Catherine Guy-Quint, Christine Margaret Oddy, Nicole Thomas-Mauro, Gary Titley, Maartje van Putten, Vincenzo Viola (zástupci: S. Orlandi, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament (zástupci: W. Windisch a S. Seyr, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 13. března 2013, Inglewood a další v. Parlament (T-229/11 a T-276/11), ve kterém Tribunál zamítl žalobu navrhovatelů na zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu, kterými jim byl odepřen nárok na dobrovolný doplňkový důchod buď předčasně, nebo ve věku 60 let, nebo zčásti ve formě jednorázové částky – Nesprávná právní posouzení – Porušení nabytých práv – Porušení zásad ochrany legitimního očekávání, právní jistoty, rovného zacházení a proporcionality

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Lord Inglewood, Georges Berthuovi, Guyi Bonovi, Davidu Robertu Bowenovi, Brendanu Donnellymu, Catherine Guy-Quint, Christine Margaret Oddy, Nicole Thomas-Mauro, Garymu Titleymu, Maartje van Putten a Vincenzu Violovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 3.8.2013.

**Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. ledna 2014 – Fercal – Consultadoria e Serviços,
Ld^a v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**

(Věc C-324/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka PATRICIA ROCHA — Námitka podaná majitelem národní slovní ochranné známky ROCHAS — Zamítnutí zápisu námitkovým oddělením OHIM — Nepřípustnost odvolání podaného k odvolacímu senátu OHIM“

(2014/C 184/10)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Fercal – Consultadoria e Serviços, Ld^a (zástupce: A. J. Rodrigues, advogado)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupkyně: V. Melgar, zmocněnkyně)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) ze dne 10. dubna 2013, Fercal – Consultadoria e Serviços v. OHIM – Parfums Rochas (PATRIZIA ROCHA) (T-360/11), kterým Tribunál zamítl žalobu proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 8. dubna 2011 (věc R 2355/2010-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Parfums Rochas SAS a Fercal – Consultadoria e Serviços, Lda

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Fercal – Consultadoria e Serviços Lda se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 260, 7.9.2013.

Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Szombathelyi Törvénytésék – Maďarsko) – Katalin Sebestyén v. Zsolt Csaba Kővári, OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt, Raiffeisen Bank Zrt

(Věc C-342/13) (¹)

„Ochrana spotřebitelů — Směrnice 93/13/EHS — Smlouva o hypotečním úvěru uzavřená s bankou — Klausule o výlučné příslušnosti rozhodčího soudu — Informace o rozhodčím řízení poskytnuté bankou při uzavření smlouvy — Zneužívající klauzule — Kritéria posouzení“

(2014/C 184/11)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szombathelyi Törvénytésék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Katalin Sebestyén

Žalovaní: Zsolt Csaba Kővári, OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt, Raiffeisen Bank Zrt

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Szombathelyi Törvénytésék – Výklad čl. 3 odst. 1 a 3 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29) – Soukromá osoba, která uzavřela s bankou smlouvu o hypotečním úvěru, obsahující klauzuli o výlučné příslušnosti rozhodčího soudu – Vnitrostátní právní úprava neumožňující opravný prostředek proti rozhodčím nálezům – Vysvětlení týkající se rozhodčího řízení poskytnuté bankou při uzavření smlouvy

Výrok

Článek 3 odst. 1 a 3 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách, jakož i bod 1 písm. q) přílohy této směrnice je třeba vykládat v tom smyslu, že dotčenému vnitrostátnímu soudu přísluší určit, zda klauzule obsažená ve smlouvě o hypotečním úvěru uzavřené mezi bankou a spotřebitelem, na základě které je stálý rozhodčí soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, výlučně příslušný rozhodovat všechny spory vzniklé v rámci této smlouvy, musí být s ohledem na okolnosti uzavření uvedené smlouvy považována za zneužívající ve smyslu těchto ustanovení. V rámci tohoto posouzení musí dotčený vnitrostátní soud zejména:

— ověřit, zda cílem či následkem předmětné klauzule je zbavení spotřebitele práva podat žalobu nebo použít jiný opravný prostředek, nebo bránění uplatnění tohoto práva, a

— zohlednit skutečnost, že sdělení obecných informací o rozdílech mezi rozhodčím řízením a běžným soudním řízením spotřebiteli před uzavřením smlouvy samo o sobě nemůže vyloučit zneužívající charakter této klauzule.

V případě kladné odpovědi musí uvedený soud vyvodit všechny důsledky, které z toho plynou podle vnitrostátního práva, aby zajistil, že tento spotřebitel není uvedenou klauzulí vázán.

(¹) Úř. věst. C 336, 16.11.2013.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral – Portugalsko) – Merck Canada Inc. v. Accord Healthcare Limited, Alter SA, Labochem Ltd, Synthron BV, Ranbaxy Portugal – Comércio e Desenvolvimento de Produtos Farmacêuticos, Unipessoal Lda

(Věc C-555/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Pojem ‚vnitrostátní soud‘ ve smyslu článku 267 SFEU — Tribunal Arbitral necessário — Přípustnost — Nařízení (ES) č. 469/2009 — Článek 13 — Dodatkové ochranné osvědčení pro léčivé přípravky — Doba platnosti osvědčení — Maximální období výlučné ochrany“

(2014/C 184/12)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Merck Canada Inc.

Žalované: Accord Healthcare Limited, Alter SA, Labochem Ltd, Synthron BV, Ranbaxy Portugal – Comércio e Desenvolvimento de Produtos Farmacêuticos, Unipessoal Lda

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal Arbitral – Výklad článku 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky (kodifikované znění) (Úř. věst. L 152, s. 1) – Doba platnosti osvědčení – Období výlučné ochrany, která může trvat déle než nejvýše patnáct let ode dne první registrace daného léčivého přípravku v Unii

Výrok

Článek 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky, ve spojení s bodem 9 odůvodnění tohoto nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby majitel patentu i dodatkového ochranného osvědčení mohl uplatnit celkovou dobu platnosti takového osvědčení vypočtenou podle tohoto článku 13 v situaci, kdy by na základě takové doby požíval výlučné ochrany, pokud jde o účinnou látku, po dobu přesahující patnáct let ode dne, ke kterému bylo pro léčivý přípravek spočívající v této účinné látce nebo obsahující tuto účinnou látku vydáno první rozhodnutí o registraci v Evropské unii.

(¹) Úř. věst. C 15, 18.1.2014.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte Suprema di Cassazione (Itálie) dne 5. března 2014 – Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali v. Federazione Italiana Consorzi Agrari a další

(Věc C-104/14)

(2014/C 184/13)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte Suprema di Cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Žalované: Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc.coop.arl – Federconsorzi in concordato preventivo e Liquidazione Giudiziale dei Beni Ceduti ai Creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl

Předběžné otázky

- 1) Spadá mandátní vztah, který ze zákona existuje mezi státní správou a agrárními sdruženími (vztah, na základě kterého vznikla pohledávka, jež byla později sdruženími postoupena společnosti Federconsorzi a touto společností v rámci insolvenčního řízení na její věřitele) pro dodávky a distribuci zemědělských výrobků, tak jak vyplývá z legislativního nařízení č. 169/1948 a ze zákona č. 1294/1957, pod definici obchodní transakce, jak je definována v článku 2 směrnice 2000/35/ES ⁽¹⁾ a v článku 2 směrnice 2011/7/EU ⁽²⁾?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, znamená povinnost provést směrnice 2000/35/ES (čl. 6 odst. 2) a 2011/7/EU (čl. 12 odst. 3) s možností ponechat v platnosti příznivější právní předpisy povinnost neměnit *in peius*, nebo dokonce vyloučit úrok z prodlení, který se použije na vztahy již existující v okamžiku vstupu směrnic v platnost?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, je třeba povinnost neměnit *in peius* úrok z prodlení, který se použije na již existující vztahy, posuzovat tak, že se vztahuje na jednotnou regulaci úroků, která do určitého okamžiku (v projednávaném případě od 31. ledna 1982 do 31. prosince 1995) přiznávala jiné než zákonem stanovené sazby a složené úročení, byť na ročním, a nikoli pololetním základě, jak to požadoval věřitel, a po výše uvedeném okamžiku pouze zaplacení zákonného úroku, a to na základě právní úpravy, která s ohledem na okolnosti projednávaného sporu (viz bod 3 výše) není pro věřitele nezbytně nepříznivá?
- 4) Znamená povinnost provedení směrnic 2000/35/ES (článek 6) a 2011/7/EU (článek 12) v rozsahu, v němž ve vztahu k zákazu zneužívání smluvní svobody na úkor věřitele stanoví v čl. 3 odst. 3 a článku 7 neúčinnost nekalých smluvních ujednání a praktik, zákaz, aby stát přijímal právní předpisy, které by s ohledem na vztahy, jejichž stranou je stát a které existují v okamžiku vstupu směrnic v platnost, vylučovaly placení úroků z prodlení?
- 5) V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku, vztahuje se povinnost nezasahovat do existujících vztahů, jejichž stranou je stát, prostřednictvím právního předpisu vylučujícího úroky z prodlení na jednotnou regulaci úroků, která do určitého okamžiku (v projednávaném případě od 31. ledna 1982 do 31. prosince 1995) přiznávala jiné než zákonem stanovené sazby a složené úročení, byť na ročním, a nikoli pololetním základě, jak to požadoval věřitel, a po výše uvedeném okamžiku pouze zaplacení zákonného úroku, a to na základě právní úpravy, která s ohledem na okolnosti projednávaného sporu (viz bod 3 výše) není pro věřitele nezbytně nepříznivá?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (Úř. věst. L 200, s. 35).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (Úř. věst. L 48, s. 1).

Žaloba podaná dne 7. března 2014 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-112/14)

(2014/C 184/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal, L. Armati, zmocněnci)

Žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Spojené království nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 63 SFEU a článku 40 EHP nebo podpůrně z článku 49 SFEU a článku 31 EHP tím, že přijalo a ponechalo v platnosti daňovou právní úpravu týkající se vyplácení zisků společností nerezidentům, která stanoví rozdílné zacházení mezi vnitrostátními a přeshraničními činnostmi,
- uložil Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená vnitrostátní právní úprava

Článek 13 zákona o zdanění zisků z roku 1992 (Taxation of Chargeable Gains Act 1992) stanoví, že v případě, kdy některé druhy společností nerezidentů mají zisk, tyto zisky jsou okamžitě zdaněny u akcionářů a dalších společníků, kteří mají bydliště ve Spojeném království, bez ohledu na to, zda tito akcionáři či společníci skutečně obdrží nějaký příjem.

Hlavní argument

Rezidenti ve Spojeném království jsou zdaněni ze zisků některých společností nerezidentů, v nichž mají účast, zatímco by nebyli zdaněni ze zisků, pokud jsou dotčené společnosti rezidenty ve Spojeném království. Tento rozdíl ve zdanění může odradit anglické daňové poplatníky od investování v takových společnostech-nerezidentech, což je v rozporu s článkem 63 SFEU a článkem 40 EHP.

Dotčené opatření může zabránit některým druhům daňových úniků a zneužití. Jeho uplatnění však není omezeno pouze na předpoklad daňových úniků či zneužití, a z tohoto důvodu není odůvodněné.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 12. března 2014 – Peggy Kieck v. Condor Flugdienst GmbH

(Věc C-118/14)

(2014/C 184/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Rüsselsheim

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Peggy Kieck

Žalovaná: Condor Flugdienst GmbH

Předběžné otázky

- 1) Existuje nárok na vyplacení náhrady podle článku 7 nařízení⁽¹⁾ také v případě, že odlet zarezervovaného letu je zpožděn o více než tři hodiny a cestující změni rezervaci letu k jiné letecké společnosti, čímž se výrazně sníží zpoždění při příletu původního letu, přičemž jak původní, tak i náhradní let dosáhnou původního cíle se zpožděním daleko delším než tři hodiny?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: je v této souvislosti relevantní, že uplynula či neuplynula doba v délce pěti hodin uvedená v čl. 6 odst. 1 bodu iii) pro účely uplatnění čl. 8 odst. 1 nařízení?
- 3) Je relevantní, zda změnu rezervace uskutečnil samotný cestující nebo zda ji provedl s pomocí žalované?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 29. března 2014 Christophem Kleinem proti rozsudku
Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 21. ledna 2014 ve věci T-309/10, Christoph Klein
v. Evropská komise**

(Věc C-120/14 P)

(2014/C 184/16)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Christoph Klein (zástupci: H.-J. Ahlt a M. Ahlt, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Spolková republika Německo

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 21. ledna 2014 ve věci T-309/10,
- určil, že Komise svou nečinností v rámci postupu podle ochranné doložky probíhajícího od roku 1998 a týkajícího se sporných lékařských přístrojů, porušila povinnosti, které jí přísluší podle směrnice 93/42 a unijního práva, a přímo tak způsobila navrhovateli újmu,
- uložil Komisi povinnost nahradit újmu způsobenou navrhovateli, kterou je ještě třeba určit,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení,
- podpůrně, zrušil rozsudek Tribunálu vydaný dne 21. ledna 2014 ve věci T309/10 a vrátil věc Tribunálu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Zaprvé, nesprávným použitím ustanovení týkajících se promlčení žalob v oblasti mimosmluvní odpovědnosti Unie Tribunál porušil článek 46 statutu, jelikož nepřihlédl k tomu, že pokud jde o přerušení běhu promlčecí lhůty, žádost o právní pomoc, které bylo vyhověno, je srovnatelná s návrhem na zahájení řízení.

Zadruhé, Tribunál porušil články 8 a 18 směrnice 93/42⁽¹⁾ tím, že měl za to, že tato dvě ustanovení se vzájemně vylučují. Podle navrhovatele jsou tato ustanovení naopak použitelná současně. Tribunál navíc svoji domněnku dostatečně neodůvodnil.

Zatřetí, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení a porušil tak unijní právo, jelikož řízení zahájené německými orgány nepovažoval za postup podle ochranné doložky.

Začtvrté, skutečnost, že řízení před Komisí trvalo více než deset let, představuje porušení článku 41 Listiny základních práv a zásady řádné správy. Tribunál se tím, že tuto skutečnost Komisi nevytkl, dopustil nesprávného právního posouzení.

A za poslední, řízení před Tribunálem se vyznačovalo nesrovnalostmi. Několik dokumentů podporujících argumenty navrhovatele tak nebylo zohledněno. Stejně tak nebyly vůbec vzaty v potaz právní odůvodnění a argumenty Evropského parlamentu, které navrhovatel uvedl ve svých návrhových žádáních.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích (Úř. věst. L 169, s. 1; Zvl. vyd. 13/12, s. 82).

Žaloba podaná dne 24. března 2014 – Evropská komise v. Slovinská republika

(Věc C-140/14)

(2014/C 184/17)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Sanfrutos Cano a M. Žebre)

Žalovaná: Slovinská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Slovinská republika tím, že od dubna 2009 nepřijala dostatečná opatření k zabránění skladování a k odstranění 13 600 m³ výkopové zeminy, z níž 7 605,73 m³ lze kvalifikovat jako odpad pod číslem 17 05 06 (výkopový materiál, který nespadá pod číslo 17 05 05) a přibližně 6 000 m³ jako odpad spadající pod číslo 17 05 05* (výkopový materiál obsahující nebezpečné látky), na místě výstavby obecní infrastruktury pro obchodní zónu Gaberje-jug, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 12 a 13, čl. 15 odst. 1, článku 17 a čl. 36 odst. 1 směrnice 2008/98/ES ⁽¹⁾ a z čl. 5 odst. 3 písm. e), článku 6 – ve spojení s rozhodnutím Rady 2003/33/ES ⁽²⁾ – článků 7, 8, 9, 11 a 12 směrnice 1999/31/ES ⁽³⁾, jakož i z příloh I, II, III posledně uvedené směrnice;
- určit, že Slovinská republika tím, že povolila skladování výkopové zeminy – což představuje využití odpadu – na parcele č. 115/1 v katastru obce Teharje, aniž by zajistila, aby na této skládce nebyly předtím nebo současně skladovány jiné odpady, a tím, že nepřijala opatření k odstranění odpadů, na které se nevztahuje povolení této skládky, jež lze kvalifikovat jako nezákonnou skládku, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 13 a čl. 36 odst. 1 směrnice 2008/98/ES o odpadech a z čl. 5 odst. 3 písm. e), článku 6 – ve spojení s rozhodnutím Rady 2003/33/ES – článků 7, 8, 9, 11 a 12 směrnice 1999/31/ES, jakož i z příloh I, II, III posledně uvedené směrnice;
- uložit Slovinské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Slovinská republika tím, že od dubna 2009 nepřijala dostatečná opatření k zabránění skladování a k odstranění 13 600 m³ výkopové zeminy, z níž 7 605,73 m³ lze kvalifikovat jako odpad pod číslem 17 05 06 (výkopový materiál, který nespadá pod číslo 17 05 05) a přibližně 6 000 m³ jako odpad spadající pod číslo 17 05 05* (výkopový materiál obsahující nebezpečné látky), na místě výstavby obecní infrastruktury pro obchodní zónu Gaberje-jug, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 12 a 13, čl. 15 odst. 1, článku 17 a čl. 36 odst. 1 směrnice 2008/98/ES a z čl. 5 odst. 3 písm. e), článku 6 – ve spojení s rozhodnutím Rady 2003/33/ES – článků 7, 8, 9, 11 a 12 směrnice 1999/31/ES, jakož i z příloh I, II, III posledně uvedené směrnice. Mimoto Slovinská republika tím, že povolila skladování výkopové zeminy – což představuje využití odpadu – na parcele č. 115/1 v katastru obce Teharje, aniž by zajistila, aby na této skládce nebyly předtím nebo současně skladovány jiné odpady, a tím, že nepřijala opatření k odstranění odpadů, na které se nevztahuje povolení této skládky, jež lze kvalifikovat jako nezákonnou skládku, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 13 a čl. 36 odst. 1 směrnice 2008/98/ES o odpadech a z čl. 5 odst. 3 písm. e), článku 6 – ve spojení s rozhodnutím Rady 2003/33/ES – článků 7, 8, 9, 11 a 12 směrnice 1999/31/ES, jakož i z příloh I, II, III posledně uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 11, 16.1.2003.

⁽³⁾ Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1.

Žaloba podaná dne 31. března 2014 – Evropská komise v. Řecká republika**(Věc C-149/14)**

(2014/C 184/18)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Patakia a E. Manhaeve)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určit, že Řecká republika porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 3 odst. 4 směrnice Rady 91/676/EHS⁽¹⁾ ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů, tím, že nevymezila oblasti, které se vyznačují výskytem podzemních nebo povrchových vod znečištěných, nebo které mohou být znečištěny v důsledku nadměrné koncentrace dusičnanů nebo eutrofizace, jako „oblasti ohrožené znečišťováním dusičnany“(OOD), k čemuž byla vzhledem k dostupným údajům povinna, a dále a tím, že nepřipravila akční programy podle článku 5 této směrnice do jednoho roku od každého vymezení podle čl. 3 odst. 4 směrnice, porušila též čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice;
- uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Cílem směrnice o znečišťování dusičnany je snížit znečištění vod dusičnany ze zemědělských zdrojů a dále takovému znečištění předcházet. Směrnice ukládá členským státům povinnost přijmout různá opatření k dosažení tohoto cíle. K těmto opatřením náleží i vymezení oblastí na územích členských států, v nichž jsou
 - (a) povrchové nebo podzemní sladké vody (článek 3 přílohy 1), které obsahují nebo by mohly obsahovat více než 50 mg/l dusičnanů, pokud nejsou přijata opatření stanovená směrnicí o znečišťování dusičnany, a
 - (b) sladkovodní útvary, ústí řek, pobřežní a mořské vody, v nichž je zjištěno nebo hrozí v blízké budoucnosti eutrofizace, pokud nejsou přijata příslušná opatření.Výše uvedené oblasti jsou označovány jako „oblasti ohrožené znečišťováním dusičnany“(OOD).
2. Komise provedla technický průzkum OOD vymezených Řeckou republikou v rámci směrnice a na jeho základě dospěla k závěru, že je třeba vymezení OOD rozšířit, aby plně odpovídalo požadavkům směrnice.
3. Na základě údajů týkajících se koncentrace dusičnanů, které Řecko předložilo Komisi (podle článku 10 směrnice, za období 2004-2007 a 2008-2011), a konkrétně vzhledem k údajům týkajícím se průměrné a maximální hodnoty dusičnanů v podzemních vodách a údajům týkajícím se eutrofizace povrchových vod (tabulky 3a 4) identifikovala Komise devět oblastí, které mají být vymezeny jako OOD nebo jejichž současná plocha vymezení má být rozšířena.
4. Komise po provedení analýzy každé z těchto oblastí navrhuje, aby Soudní dvůr určil, že Řecká republika tím, že nevymezila jako OOD oblasti vyznačující se výskytem podzemních nebo povrchových vod znečištěných, nebo které mohou být znečištěny v důsledku nadměrné koncentrace dusičnanů nebo eutrofizace, k čemuž byla vzhledem k dostupným údajům povinna, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 3 odst. 4 směrnice 91/676/EHS.
5. Dále Řecká republika tím, že nepřipravila akční programy podle článku 5 směrnice do jednoho roku od každého vymezení podle čl. 3 odst. 4 směrnice, porušila též čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 375, s. 1

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. dubna 2014 Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, původně AlzChem Trostberg GmbH, původně AlzChem Hart GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 23. ledna 2014 ve věci T-391/09, Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, původně AlzChem Trostberg GmbH, původně AlzChem Hart GmbH v. Evropská komise

(Věc C-155/14 P)

(2014/C 184/19)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, původně AlzChem Trostberg GmbH, původně AlzChem Hart GmbH (zástupci: C. Steinle a I. Bodenstein, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

1. zrušit rozsudek Tribunálu (třetího senátu) ze dne 23. ledna 2014 (věc T-391/09), v rozsahu, v němž je v neprospěch navrhovatelek;
2. zrušit rozhodnutí Komise K (2009) 5791 final ze dne 22. července 2009 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.396 – Činidla na bázi karbidu vápníku a hořčíku pro ocelářský průmysl a plynárenský průmysl) v rozsahu, v němž se týká navrhovatelek;

podpůrně snížit pokutu uloženou navrhovatelkám v čl. 2 písm. g) a h) uvedeného rozhodnutí;

podpůrně, pro případ, že výše uvedené návrhové žádání bude zamítnuto, změnit čl. 2 písm. g) a h) rozhodnutí v tom smyslu, že SKW Stahl-Metallurgie GmbH je společně a nerozdílně odpovědná za celou částku pokuty uložené navrhovatelkám; navrhovatelky toto podpůrné návrhové žádání chápou tak, jak mu Tribunál rozuměl v bodech 264 a 265 rozsudku, totiž jako podpůrné návrhové žádání na zvýšení části pokuty uložené navrhovatelkám, kterážto část bude považována za zaplacenou, pokud SKW zaplatí pokutu, která jí byla uložena Komisí;

3. podpůrně k návrhovému žádání v bodě 2 vrátit věc Tribunálu, aby rozhodl v souladu s právním posouzením obsaženým v rozsudku Soudního dvora;
4. každopádně uložit Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelkami v řízení před Tribunálem a Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu ze dne 23. ledna roku 2014 ve věci T-391/09 v rozsahu, v němž je v neprospěch navrhovatelek. V rozsudku Tribunál částečně vyhověl a částečně zamítl žaloby navrhovatelek vznesené proti rozhodnutí Komise K (2009) 5791 final ze dne 22. července 2009 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.396 – Činidla na bázi karbidu vápníku a hořčíku pro ocelářský průmysl a plynárenský průmysl).

Navrhovatelky uvádějí celkově pět žalobních důvodů kasačního opravného prostředku:

1. V prvním důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky kritizují, že jim Tribunál, v rozporu s rozsahem přičtení odpovědnosti podle článku 81 ES (nyní článek 101 SFEU), zásadou osobní odpovědnosti, zásadou presumpce nevinny a zásadou zavinění, přičetl odpovědnost za chování porušující kartelové právo, jehož se dopustila společnost SKW Stahl-Technik GmbH & Co KG („SKW“), a to tím, že zamítl vyvrácení domněnky rozhodujícího vlivu. SKW se údajně od dubna 2004, během mocenského vakua bezprostředně předcházejícího prodeji této společnosti třetí osobě, z vlastní vůle a v rozporu s výslovnými pokyny navrhovatelek podílela na kartelové dohodě. Tribunál údajně v tomto výjimečném případě, jasně se odlišujícím od množství jím doposud rozhodnutých případů, neprávem odmítl rozhodnout spravedlivě podle jednotlivého případu.

2. Ve svém druhém důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky vytýkají, že Tribunál v rozporu s právem být vyslechnut a povinností uvést odůvodnění zamítl její argumentaci, podle které by rozhodnutí Komise mělo být zrušeno, protože podíly odpovědnosti ve vnitřním vztahu solidárních dlužníků nebyly stanoveny v souladu s mezitím vydaným rozsudkem Tribunálu ve věcech Siemens Österreich (ze dne 3. března 2011, věci T-122/07 až T-124/07, Sb. rozh. s. II-793). Tato argumentace na podporu žaloby nebyla ani opožděná ani nedostatečná.
3. S ohledem na výši pokuty navrhovatelky ve svém třetím důvodu kasačního opravného prostředku vytýkají, že Tribunál porušil zásadu rovného zacházení tím, že – stejně jako v paralelním případě Gigaset -, vzhledem k pochybením při výpočtu pokuty, zvláště nezohlednění vstupního poplatku a chybnému zohlednění snížení z důvodu shovívavosti u pokuty uložené společnosti SKW, nesnížil pokuty uložené navrhovatelkám.
4. Navrhovatelky vítají, že Tribunál při novém stanovení výše jejich pokut nově stanovil i část pokuty, „kterážto část bude považována za zaplacenou, pokud SKW zaplatí pokutu, která jí byla uložena napadenými rozhodnutími“ (bod 2 první odrážka výroku). Čtvrtým, podpůrným, důvodem kasačního opravného prostředku však navrhovatelky kritizují skutečnost, že Tribunál v rozporu se zásadou právní jistoty, zásadou nulla poena sine lege certa a povinností uvést odůvodnění při novém stanovení výslovně nestanovil, jak vzhledem ke společnosti Arques Industries AG (nyní Gigaset AG („Cigaset“)), tak i navrhovatelkám, dvojí umořovací účinek platby společnosti SKW.
5. V pátém, podpůrném, důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky vytýkají, že Tribunál při novém stanovení pokut v rozporu se zásadami stanovení solidárních pokut (článek 81ES, článek 23 nařízení č. 1/2003)⁽¹⁾, použil snížení z důvodu shovívavosti na část považovanou za zaplacenou v případě platby SKW. Tím Tribunál údajně v neprospěch navrhovatelek, pokud jde o tuto část, zohledňuje shovívavost, ačkoli SKW podle sdělení Komise o shovívavosti nespolupracovala.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy; Úř. věst L 1, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 4. dubna 2014 – Société Neptune Distribution v. Ministère de l'Économie et des Finances

(Věc C-157/14)

(2014/C 184/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Société Neptune Distribution

Žalovaný: Ministère de l'Économie et des Finances

Předběžné otázky

- 1) Je základem pro výpočet „množství soli rovnocenného“ množství sodíku obsaženého v potravině ve smyslu přílohy k nařízení (ES) č. 1924/2006⁽¹⁾ pouze množství sodíku, které ve spojení s chloridovými ionty vytváří chlorid sodný neboli jedlou sůl, nebo je jím celkové množství sodíku obsažené v potravině ve všech jeho formách?

- 2) Platí-li druhá možnost, jsou ustanovení čl. 2 odst. 1 směrnice 2000/13/ES a čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 2009/54/ES⁽²⁾ ve spojení s přílohou III této směrnice, vykládaná s ohledem na vztah rovnocennosti mezi sodíkem a solí stanovený v příloze nařízení (ES) č. 1924/2006, tím, že zakazují distributorovi minerální vody uvádět na etiketách a v reklamních sděleních jakýkoli údaj týkající se nízkého obsahu soli, který by se mohl vztahovat k jeho produktu, jenž má jinak vysoký obsah hydrogenuhličitanu sodného, jelikož by takový údaj mohl uvést kupujícího v omyl ohledně celkového obsahu sodíku ve vodě, v rozporu s čl. 6 odst. 1 prvním pododstavcem Smlouvy o Evropské unii vykládaným ve spojení s čl. 11 odst. 1 (svoboda projevu a informací) a článkem 16 (svoboda podnikání) Listiny základních práv Evropské unie, jakož i s článkem 10 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. L 404, s. 9).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod (Úř. věst. L 164, s. 45).

Žaloba podaná dne 4. dubna 2014 – Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-163/14)

(2014/C 184/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Clotuche-Duvieusart a I. Martínez del Peral, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Belgické království tím, že nepřiznalo orgánům a institucím Evropské unie osvobození stanovené čl. 3 druhým pododstavcem Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie, pokud jde o příspěvky stanovené článkem 26 Ordonnance relative à l'organisation du marché de l'électricité en Région de Bruxelles-Capitale (usnesení o organizaci trhu s elektřinou v regionu Brusel-hlavní město), jakož i článkem 20 Ordonnance relative à l'organisation du marché du gaz en Région de Bruxelles-Capitale (usnesení o organizaci trhu se zemním plynem v regionu Brusel-hlavní město), v pozměněném znění, a tím, že brání vrácení uvedených příspěvků vybraných uvedeným regionem, nesplnilo povinnosti, které mu přísluší podle čl. 3 druhého pododstavce Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie,
- uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Usnesení ze dne 19. července 2001 o organizaci trhu s elektřinou v regionu Brusel-hlavní město a ze dne 1. dubna 2004 o organizaci trhu se zemním plynem v regionu Brusel-hlavní město, v pozměněném znění, stanovují povinnost dodavatelů elektřiny a plynu vybírat poplatky ve prospěch regionu Brusel-hlavní město. Tyto regionální poplatky jsou dále vyúčtovávány konečným spotřebitelům, a tedy i unijním orgánům, při dodávkách elektřiny a plynu v závislosti na proudové hodnotě hlavního jističe konečného spotřebitele (u elektřiny) nebo kapacitě přistavené konečnému spotřebiteli (u plynu).

Komise má za to, že tyto regionální poplatky musí být považovány za nepřímé daně vybírané belgickými orgány za významné nákupy orgánů pro jejich úřední potřebu, které jsou složkou cen elektřiny a plynu, které jim jsou účtovány. Komise zdůrazňuje, že pro určení nepřímé daně není nezbytné, aby povinnost přenesení povinnosti na konečného zákazníka byla právními předpisy výslovně stanovena a že je zásadní, aby se jednalo o daň vybíranou v souvislosti s náklady nebo spotřebou. V důsledku toho má za to, že Belgický stát je podle čl. 3 druhého pododstavce Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie povinen tyto nepřímé daně nebo poplatky při prodeji unijním orgánům vrátit.

Komise tvrdí, že tyto regionální příspěvky nemohou být považovány za pouhou odměnu za veřejně prospěšnou službu, a že tedy nespádají mezi výjimky z osvobození stanovené čl. 3 třetím pododstavcem Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie. Tyto příspěvky totiž mají financovat různé úkoly veřejné služby a částečně financují různé sociální (např. sociální tarif, minimální dodávky elektřiny domácnostem) nebo environmentální (např. propagace racionálního využívání energií) politiky veřejných orgánů. Tyto daně tedy nejsou protihodnotou za službu poskytnutou specificky unijním orgánům.

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. dubna 2014 European Dynamics Belgium SA a dalšími proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 29. ledna 2014 ve věci T-158/12, European Dynamics Belgium a další v. EMA

(Věc C-173/14 P)

(2014/C 184/22)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics UK Ltd (zástupce: V. Christianos, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA)

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Tribunálu ve věci T-158/12 ze dne 29. ledna 2014 a vrátit věc Tribunálu pro účely rozhodnutí;
- uložit agentuře EMA náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Navrhovatelky tvrdí, že rozsudek Tribunálu ze dne 29. ledna 2014 ve věci T-158/12 obsahuje právní posouzení, která zjevně porušují normy unijního práva a která jsou zpochybňována v kasačním opravném prostředku.
2. Podle navrhovatelek je třeba napadený rozsudek zrušit z důvodu zjevně nesprávných posouzení, zkreslení jejich argumentací, nesprávného odůvodnění, jakož i nesprávného výkladu a použití unijního práva.
3. Konkrétně navrhovatelky předkládají čtyři zrušující důvody:
 - První důvod se týká nového zadávacího kritéria, které bylo doplněno během zadávacího řízení, ačkoli v technických specifikacích nebylo stanoveno. V souvislosti s uvedeným důvodem se navrhovatelky dovolávají zkreslení zrušujícího důvodu a argumentací, které uplatnily ve svých spisech, jakož i nedostatku odůvodnění.
 - Druhý důvod se týká posouzení kritéria kvalitativního výběru jako zadávacího kritéria. V souvislosti s tímto důvodem se navrhovatelky dovolávají nesprávného posouzení, nesprávného výkladu a použití unijního práva, jakož i nedostatku odůvodnění.
 - Třetí důvod se týká posouzení zkušenosti nabyté v rámci předchozích smluv s tímtež zadavatelem. V souvislosti s uvedeným důvodem se navrhovatelky dovolávají nesprávného výkladu a použití unijního práva, nesprávného posouzení a nedostatku odůvodnění.
 - Čtvrtý důvod se týká posouzení kritéria, jehož objektivní hodnocení nebylo možné. V souvislosti s uvedeným důvodem se navrhovatelky dovolávají zjevně nesprávného posouzení, nesprávného výkladu a použití unijního práva, jakož i nedostatku odůvodnění.

Žaloba podaná dne 11. dubna 2014 – Evropská komise v. Řecká republika**(Věc C-180/14)**

(2014/C 184/23)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Patakia a M. van Beek)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Řecká republika tím, že nestanovila nebo nezavedla maximální týdenní pracovní dobu nepřekračující 48 hodin a nezajistila minimální denní a týdenní odpočinek nebo náhradní dobu odpočinku bezprostředně následující po pracovní době, za kterou má být poskytnuta náhrada, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 3, 5 a 6 směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾,
- uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Směrnice 2003/88 stanovila společné minimální normy týkající se úpravy pracovní doby, s cílem chránit zdraví a bezpečnost pracovníků, tím že stanovila maximální délku týdenní pracovní doby (článek 6) a minimální doby denního a týdenního odpočinku (články 3, 5 a 6 uvedené směrnice)
2. Řecko provedlo tuto směrnici do vnitrostátního práva i ve vztahu k lékařům ve státní zdravotní službě nařízením prezidenta republiky č. 88/1999. Řecko následně provedla uvedenou směrnici do vnitrostátního práva ve vztahu k lékařským praktikantům nařízením prezidenta republiky č. 76/2005.
3. Řecko však následně přijalo řadu právních předpisů, které z působnosti výše uvedené právní úpravy vyjmuly lékaře a lékařské praktikanty pracující ve státní zdravotní službě.
4. Kromě toho z výtek, které Komisi předložilo deset různých stavovských sdružení lékařů, vyplývá, že tito pracovníci jsou na základě vnitrostátní právní úpravy, ale i v praxi povinni pracovat v průměru 60 až 72 hodin týdně (lékaři) a 71 až 93 hodin týdně (lékařští praktikanti). Pravidelně byli tedy povinni pracovat nepřetržitě až 32 hodin na pracovišti
5. Následně byla uzavřena kolektivní pracovní smlouvy a přijaty zákony č. 3754/2009 a 3868/2010, které převzaly ustanovení uvedené kolektivní smlouvy. Vnitrostátní zákon nadále nestanovil skutečnou maximální pracovní dobu dotčených pracovníků, neboť kromě běžné služby jsou „lékaři pracující ve státních nemocnicích, univerzitní lékaři a atestující lékaři povinni být ve službě k zajištění řádného chodu nemocnic a zdravotnických středisek“.
6. Krom toho tato ustanovení, která se uplatňují i v praxi, nezajišťují minimální dobu denního a týdenního odpočinku, neboť ne všechny formy služby se uznávají za pracovní dobu a nejsou poskytnuty náhradní doby odpočinku bezprostředně po dodatečné pracovní době, za níž má být poskytnuta náhrada.
7. Uvedená právní úprava a praxe se závažně odchyluje od minimálních požadavků stanovených směrnicí a porušují články 3, 5 a 6 směrnice 2003/88.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. dubna 2014 AC-Treuhand AG proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 6. února 2014 ve věci T-27/10, AC-Treuhand AG v. Evropská komise

(Věc C-194/14 P)

(2014/C 184/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: AC-Treuhand AG (zástupci: C. Steinle a I. Bodenstein, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje,

1. zrušit napadený rozsudek;
2. prohlásit rozhodnutí Komise C(2009) 8682 final ze dne 11. listopadu 2009 (věc COMP/38.589 – Tepelné stabilizátory) za neplatné v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky;
podpůrně, snížit peněžité pokuty uložené navrhovatelce v čl. 2 bodu 17) a bodu 38) uvedeného rozhodnutí;
3. podpůrně k návrhu uvedeném v bodě 2 vrátit věc k řízení Tribunálu, aby rozhodl v souladu s právním posouzením v rozsudku Soudního dvora;
4. každopádně uložit Komisi náhradu nákladů řízení, které navrhovatelce vznikly v řízení před Tribunálem a před Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 6. února 2014 ve věci T-27/10. V rozsudku zamítl Tribunál žalobu ze dne 27. ledna 2010 podanou navrhovatelkou proti rozhodnutí Evropské komise C(2009) 8682 final ze dne 11. listopadu 2009 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38.589 – Tepelné stabilizátory).
2. Navrhovatelka uplatňuje celkem čtyři důvody kasačního opravného prostředku:
3. V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká, že Tribunál se dopustil nesprávného posouzení, když provedl extenzivní výklad článku 81 ES (nyní: článek 101 SFEU), čímž porušil zásadu zákonnosti (*nullum crimen sine lege und nulla poena sine lege*) zakotvenou v čl. 49 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (Listina, „LZP“) v rozsahu, v němž v daném případě není zabezpečen stupeň jasnosti a předvídatelnosti týkající se článku 81 ES, požadovaný v právním státě. Tím Tribunál porušil článek 81 ES a čl. 49 odst. 1 LZP.
4. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se dopustil Tribunál, když zamítl čtvrtý žalobní důvod a nerespektoval tak omezení, které v projednávaném případě představují pro výkon diskreční pravomoci Komise při stanovování pokut zásada zákonnosti (čl. 49 odst. 1 LZP), jakož i zásada rovného zacházení.
5. V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká, že Tribunál porušil čl. 23 odst. 2 a 3 nařízení 1/2003 a pokyny o metodě stanovování pokut. Navrhovatelka uvedla, že pokuty, které jí byly uloženy, neměly být stanoveny paušálně, ale podle metod uvedených v pokynech z roku 2006 na základě odměn získaných za poskytování služeb spojených s porušeními. Tribunál nesprávně zamítl toto tvrzení a považoval výši pokut za přiměřenou.
6. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 261 SFEU, čl. 23 odst. 3 a článku 31 nařízení 1/2003, neboť Tribunál nedostatečně a nesprávně vykonal svou pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci. Krom toho Tribunál v rámci samotného výkonu pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci porušil zásadu zákonnosti (čl. 49 odst. 1 LZP), zásadu rovného zacházení a zásadu proporcionality.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 13. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública

(Věc C-17/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/25)

Jednací jazyk: portugalština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 31.3.2012.

Usnesení předsedy čtvrtého senátu Soudního dvora ze dne 25. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Argeș – Rumunsko) – Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Argeș v. SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA – Sucursala Pitești, Alin Iulian Matei, Petruța Florentina Matei

(Věc C-236/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/26)

Jednací jazyk: rumunština

Předseda čtvrtého senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 4.8.2012.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – Karin Gawelczyk v. Generali Lebensversicherung AG

(Věc C-439/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/27)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 389, 15.12.2012.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – Werner Krieger v. ERGO Lebensversicherung AG

(Věc C-459/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/28)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 9, 12.1.2013.

Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 7. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Okresný soud Prešov – Slovensko) – Peter Macinský, Eva Macinská v. Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

(Věc C-482/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/29)

Jednací jazyk: slovenština

Předseda třetího senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 9, 12. 1. 2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. února 2014 – Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-500/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/30)

Jednací jazyk: polština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26. 1. 2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – Andrea Lange v. ERGO Lebensversicherung AG

(Věc C-529/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/31)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 9. 2. 2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 10. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Winsen (Luhe) – Německo) – Andrea Merten v. ERGO Lebensversicherung AG

(Věc C-590/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/32)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 16.2.2013.

Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 18. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Hannover – Německo) – Pia Braun v. Region Hannover

(Věc C-603/12) ⁽¹⁾

(2014/C 184/33)

Jednací jazyk: němčina

Předseda třetího senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 6.4.2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 13. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Central Administrativo Norte – Portugalsko) – Marina da Conceição Pacheco Almeida v. Fundo de Garantia Salarial, IP, Instituto da Segurança Social, IP

(Věc C-57/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/34)

Jednací jazyk: portugalština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 108, 13.4.2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance de Quimper – Francie) – CA Consumer Finance v. Francien Crouan, rozená Weber, Tual Crouan

(Věc C-77/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/35)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 123, 27.4.2013.

Usnesení předsedy desátého senátu Soudního dvora ze dne 10. února 2014 – Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-96/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/36)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda desátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 4.5.2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 20. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunsko) – Claudiu Roșu v. Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu – Activitatea de Inspecție Fiscală

(Věc C-312/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/37)

Jednací jazyk: rumunština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 3.8.2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 20. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunsko) – Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu – Activitatea de Inspecție Fiscală v. Cătălin Ienciu

(Věc C-313/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/38)

Jednací jazyk: rumunština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 3.8.2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 24. února 2014 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Rüsselsheim – Německo) – Erich Pickert (C-347/13), Jürgen Hein (C-353/13), Hjördis Hein (C-353/13) v. Condor Flugdienst GmbH

(Spojené věci C-347/13 a C-353/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/39)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 21.9.2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Rüsselsheim – Německo) – Peter Link v. Condor Flugdienst GmbH

(Věc C-471/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/40)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 344, 23. 11. 2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Marchena – Španělsko) – Caixabank SA v. Antonio Galán Rodríguez

(Věc C-486/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/41)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 352, 30. 11. 2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 25. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal do Trabalho de Lisboa – Portugalsko) – Jorge Ítalo Assis dos Santos v. Banco de Portugal

(Věc C-566/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/42)

Jednací jazyk: portugalština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 1.2.2014.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 4. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Rüsselsheim – Německo) – Thomas Etzold, Sandra Etzold, Toni Lennard Etzold v. Condor Flugdienst GmbH

(Věc C-575/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/43)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 15, 18. 1. 2014.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2014 – Longevity Health Products v. OHIM – Weleda Trademark (MENOCHRON)

(Věc T-473/11) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství MENOCHRON — Starší slovní ochranná známka Společenství MENODORON — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) 207/2009“

(2014/C 184/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Bahamy) (zástupce: J. Korab, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Weleda Trademark AG (Arlesheim, Švýcarsko) (zástupce: W. Haring, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 6. července 2010 (věc R 2345/2010-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Weleda Trademark AG a Longevity Health Products, Inc.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Longevity Health Products, Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 22. 10. 2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. dubna 2014 – Asos v. OHIM – Maier (ASOS)

(Věc T-647/11) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ASOS — Starší slovní ochranná známka Společenství ASSOS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2014/C 184/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Asos plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: P. Kavanagh, solicitor, a A. Edwards-Stuart, barrister)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Geroulakos, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Roger Maier (San Pientro di Stabio, Švýcarsko) (zástupce: U. Lüken, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. října 2011 (věc R 2215/2010-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi R. Maierem a společností Asos plc.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Návrh R. Maiera se zamítá.
3. Společnost Asos plc ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).
4. R. Maier ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 58, 25. 2. 2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2014 – Francie v. Komise

(Věc T-478/11) (¹)

„Státní podpory — Činnosti prováděné národním mezioborovým výborem pro odvětví chovu prasat — Financování z dobrovolných příspěvků, které se změnilo na povinné — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za slučitelný s vnitřním trhem — Zrušení rozhodnutí ab initio — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 184/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: původně E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter a J. Rossi, poté E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas a J. Bousin, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně B. Stromsky, C. Urraca Caviedes a S. Thomas, poté B. Stromsky a C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2011) 4376 final ze dne 29. června 2011, o státní podpoře NN 10/2010 – Francie – Příspěvek určený na financování národního mezioborového výboru pro odvětví chovu prasat

Výrok

- 1) Není důvodné rozhodnout ve věci samé.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 340, 19.11.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2014 – Francie v. Komise

(Věc T-511/11) (¹)

„Státní podpory — Činnosti prováděné organizací Interbev — Financování z dobrovolných poplatků změněných na povinné — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za slučitelný s vnitřním trhem — Zrušení rozhodnutí ab initio — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 184/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: původně E. Belliard, G. de Bergues, J. Rossi a J. Gstalter, poté E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas a J. Bousin, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky, C. Urraca Caviedes a S. Thomas, poté B. Stromsky a C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2012/131/EU ze dne 13. července 2011 o poplatcích ve prospěch organizace Interbev (Úř. věst. L 59, s. 14)

Výrok

- 1) *Není důvodné rozhodnout ve věci samé.*
- 2) *Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 340, 19.11.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2014 – Inaporc v. Komise

(Věc T-575/11) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Úkony prováděné vnitrostátním mezioborovým výborem pro výrobu vepřového — Financování dobrovolnými příspěvky, které se staly povinnými — Rozhodnutí, kterým se režim podpory prohlašuje za slučitelný s vnitřním trhem — Zrušení rozhodnutí — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 184/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Interprofession nationale porcine (Inaporc) (Paříž, Francie) (zástupci: H. Calvet, Y. Trifounovitch a C. Rexha, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně B. Stromsky a S. Thomas, poté B. Stromsky, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2011) 4376 final ze dne 29. června 2011 ve věci státní podpory NN 10/2010 – Francie – Poplatek určený k financování vnitrostátního mezioborového výboru pro výrobu vepřového.

Výrok

- 1) *O projednávané žalobě již není třeba rozhodnout.*
- 2) *Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 25, 28. 1. 2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2014 – Interbev v. Komise

(Věc T-18/12) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Kroky uskutečněné společností Interbev — Financování dobrovolnými příspěvky, které byly změněny na povinné — Rozhodnutí, kterým se režim podpor prohlašuje za slučitelný s vnitřním trhem — Zpětvzetí rozhodnutí — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 184/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Association nationale interprofessionnelle du bétail et des viandes (Interbev) (Paříž, Francie) (zástupci: P. Morrier a A. Bouviala, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně B. Stromsky a S. Thomas, poté B. Stromsky, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2012/131/EU ze dne 13. července 2011 o poplatcích ve prospěch organizace Interbev (Úř. věst. L 59, s. 14)

Výrok

- 1) *Již není důvodné rozhodnout ve věci samé.*
- 2) *Evropské komise se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 17.3.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2014 – Wedi v. OHIM – Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade (BALCO)

(Věc T-541/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 184/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wedi GmbH (Emsdetten, Německo) (zástupce: O. Bischof, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně A. Pohlmann, poté A. Schifko, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade (BALCO) (Herford, Německo) (zástupce: M. Wirtz, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 25. září 2012 (věc R 2255/2011-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi Mehlhose Bauelemente für Dachrand + Fassade GmbH & Co. KG a Wedi GmbH.

Výrok

1. *O žalobě již není třeba rozhodnout.*
2. *Žalobkyně a žalovaný ponесou vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 16.2.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. dubna 2014 – CFE-CGC France Télécom-Orange v. Komise(Věc T-2/13) ⁽¹⁾**„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Rozhodnutí prohlašující podporu za slučitelnou s vnitřním trhem za určitých podmínek — Odborový svaz zaměstnanců — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost“**

(2014/C 184/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: CFE-CGC France Télécom-Orange (Paříž, Francie) (zástupci: A.-L. Lefort des Ylouses a A.-S. Gay, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, D. Grespan a B. Stromsky, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2012/540/EU ze dne 20. prosince 2011 o státní podpoře C 25/08 (ex NN 23/08) – Reforma způsobu financování důchodů státních úředníků pracujících u společnosti France Télécom, kterou poskytla Francouzská republika ve prospěch společnosti France Télécom (Uř. věst. L 279, s. 1).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) O návrhu Francouzské republiky na vstup do řízení jako vedlejší účastnice řízení není třeba rozhodnout.
- 3) CFE-CGC France Télécom-Orange ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 4) Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 79, 16. 3. 2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. dubna 2014 – ADEAS v. Komise(Věc T-7/13) ⁽¹⁾**„Žaloba na neplatnost — Státní podpora — Rozhodnutí prohlašující podporu za určitých podmínek za slučitelnou s vnitřním trhem — Sdružení — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost“**

(2014/C 184/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Association pour la défense de l'épargne et de l'actionariat des salariés de France Télécom-Orange (ADEAS) (Paříž, Francie) (zástupci: A.-L. Lefort des Ylouses a A. S. Gay, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, D. Grespan a B. Stromsky, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2012/540/EU ze dne 20. prosince 2011 o státní podpoře C 25/08 (ex NN 23/08) – Reforma způsobu financování důchodů státních úředníků pracujících u společnosti France Télécom, kterou poskytla Francouzská republika ve prospěch společnosti France Télécom (Uř. věst. L 279, s. 1).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 2) O návrhu Francouzské republiky na vstup do řízení jako vedlejší účastnice řízení není třeba rozhodnout.
- 3) *Association pour la défense de l'épargne et de l'actionnariat des salariés de France Télécom-Orange (ADEAS)* ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 4) Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 79, 16.3.2013.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2014 Alvaro Sesma Merino proti rozsudku
vydanému dne 11. prosince 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-125/12, Sesma Merino
v. OHIM**

(Věc T-127/14 P)

(2014/C 184/53)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení *podávající kasační opravný prostředek*: Alvaro Sesma Merino (El Campello, Španělsko) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 11. prosince 2013 ve věci F-125/12 v plném rozsahu a rozhodnout v souladu s návrhovými žádáními, které žalobce předložil v tomto řízení,
- podpůrně, po zrušení výše uvedeného rozsudku, vrátit věc Soudu pro veřejnou službu k novému rozhodnutí,
- zrušil hodnotící zprávu (Appraisal Report) žalobce za rok 2011 ve znění ze dne 1. února 2012, jakož i emaily žalovaného ze dne 2. února 2012, v 14:51 h a ze dne 2. února 2012, v 15:49 h v rozsahu, v němž obsahují cíle, které OHIM stanovil žalobci pro období od 1. října 2011 do 30. září 2012,
- uložil OHIM, aby žalobci zaplatil náhradu škody za morální a nemajetkovou újmu, kterou utrpěl, v přiměřené výši určené na základě uvážení Tribunálu,
- uložil OHIM náhradu veškerých nákladů řízení, tedy nákladů řízení před Soudem pro veřejnou službu, jakož i náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel tři důvody kasačního opravného prostředku.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení čl. 90 odst. 2 služebního řádu

- Navrhovatel tvrdí, že na rozdíl od názoru uvedeného v napadeném rozsudku, představuje stanovení cílů nepochybně opatření, které se bezprostředně a osobně týká právního postavení dotyčné osoby a může přímo zhoršit určitou právní situaci.

- Navrhovatel v tomto ohledu mimo jiné uvádí, že Soud pro veřejnou službu přezkoumal pouze to, zda stanovení cílů má závazné právní účinky pro budoucí hodnocení úředníka namísto toho, aby přezkoumal, zda je stanovení cílů samo o sobě spojeno se závaznými právními účinky pro navrhovatele, což by v každém případě musel potvrdit. Navrhovatel Soudu pro veřejnou službu vytýká, že smísil stanovení cílů s hodnocením žalobce. Navíc je v rozporu s požadavkem náležitě péče a se zásadou proporcionality, a tedy v rozporu se zásadou právního státu, když se na úředníka během celého roku z důvodu nepřiměřeného stanovení cílů uplatňují případně nepřiměřené pracovní podmínky, aniž by se proti nim mohl přímo bránit.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení základního práva na účinnou právní ochranu ve smyslu čl. 6 odst. 1 EÚLP a článku 47 Listiny základních práv
- Navrhovatel namítá porušení základního práva na účinnou právní ochranu z důvodu absence hmotněprávního přezkumu. Tvrdí, že namítal porušení dalších základních práv a že takové porušení je vždy také aktem nepříznivě zasahujícím do právního postavení ve smyslu čl. 90 druhého pododstavce služebního řádu. Odkaz na řízení o pozdějším hodnocení porušuje základní právo na účinnou právní ochranu.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení zákonů logiky
- Navrhovatel v tomto ohledu namítá, že posouzení stanovení cílů jen jako přípravného postupu pro hodnocení představuje porušení zákonů logiky.
 - Uvedené platí rovněž pro konstatování soudu, podle něhož lze za určitých podmínek posoudit i stanovení cílů jako akt nepříznivě zasahující do právního postavení ve smyslu čl. 90 druhého pododstavce služebního řádu. Právě přezkum těchto požadavků však představuje přezkum opodstatněnosti. Soud pro veřejnou službu tak uznává potřebu možnosti právní ochrany, tuto však následně nesoudržně odmítá jako nepřijatelnou.

Žaloba podaná dne 7. března 2014 – Calberson GE v. Komise

(Věc T-164/14)

(2014/C 184/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Calberson GE (Villeneuve-la-Garenne, Francie) (zástupci: T. Gallois a E. Dereviankine, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil Evropské komisi, aby jí zaplatila níže uvedené částky:
 - finanční náklady plynoucí z pozdního uvolnění záruk za provedení dodávky: 7 691,60 eur včetně daní,
 - úroky z prodlení za období mezi okamžikem splatnosti faktur za přepravu a okamžikem jejich skutečného splacení: 81 817,25 eur bez daně a 6 344,17 USD,
 - „úroky z prodlení z úroků z prodlení“: 2 % za měsíc zpoždění s platbou výše uvedených úroků z prodlení (81 817,25 eur bez daně a 6 344,17 USD),
 - zbývající část faktury za přepravu: 17 400 eur včetně daní,
 - kursový rozdíl: 30 580,41 eur včetně daní,
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na základě nařízení 111/1999 ⁽¹⁾ a 1799/1999 ⁽²⁾ se stala žalobkyně úspěšným uchazečem o zakázku na přepravu hovězího masa do Ruské federace v rámci programu dodávek zemědělských produktů do této země.

Na základě rozsudku Soudního dvora ze dne 17. ledna 2013, Geodis Calberson GE (C-623/11, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), kterým byla unijnímu soudu přiznána příslušnost pro rozhodování o návrzích na náhradu škody plynoucí z pochybení vnitrostátní intervenční agentury, se žalobkyně domáhá náhrady újmy, kterou utrpěla v rámci provádění uvedené zakázky.

Žalobkyně tak tvrdí, že vnitrostátní intervenční agentura FranceAgriMer se dopustila pochybení – a sice i) pozdního uvolnění záruk za řádné provedení zakázky poskytnutých žalobkyní, ii) pozdního uhrazení nesporných faktur, iii) neuhrazení některých nesporných faktur a iv) uhrazení některých faktur v jiné než zakázkou stanovené měně –, kterými způsobila žalobkyni újmu.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 111/1999 ze dne 18. ledna 1999, kterým se stanoví obecná prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2802/98 o programu dodávek zemědělských produktů do Ruské federace (Úř. věst. L 14, s. 3).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1799/1999 ze dne 16. srpna 1999 o dodávkách hovězího masa do Ruska (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 217, s. 20).

Žaloba podaná dne 14. března 2014 – Front Polisario v. Rada

(Věc T-180/14)

(2014/C 184/55)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) (Al-'Ajún) (zástupce: G. Devers, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že je žaloba na neplatnost přípustná;
- zrušil rozhodnutí Rady;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí Rady 2013/785/EU ze dne 16. prosince 2013 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií a Marockým královstvím, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o partnerství v odvětví rybolovu, jménem Unie ⁽¹⁾ předkládá žalobkyně dvanáct žalobních důvodů. Žalobkyně má za to, že je jakožto zástupkyně saharského lidu tímto aktem bezprostředně a osobně dotčena.

1. První žalobní důvod spočívá v porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož napadené rozhodnutí neumožňuje pochopit, jak Rada zahrnula do rozhodovacího procesu skutečnost, že je Západní Sahara neautonomním územím okupovaným Marockým královstvím.
2. Druhý žalobní důvod spočívá v porušení zásady konzultace, jelikož Rada přijala napadené rozhodnutí, aniž konzultovala žalobkyni, ačkoli podle mezinárodního práva musí být využívání přírodních zdrojů národa na neautonomním území konzultováno s jeho zástupci. Žalobkyně tvrdí, že je jediným a výlučným zástupcem saharského lidu.

3. Třetí žalobní důvod spočívá v porušení zásady koherence, jelikož napadené opatření umožnilo, aby vstoupila v platnost mezinárodní smlouva, která se uplatní na území Západní Sahary, ačkoli žádný členský stát neuznal suverenitu Marockého království nad Západní Saharou. Napadené rozhodnutí tak posiluje kontrolu Marockého království nad saharským územím, což je v rozporu s pomocí poskytovanou Komisí saharským uprchlíkům. Napadené rozhodnutí je dále v rozporu s obvyklou reakcí Evropské unie na porušování závazků plynoucích z kogentních norem mezinárodního práva a je v rozporu s cíli společné rybářské politiky.
4. Čtvrtý žalobní důvod spočívá v nesplnění cíle spočívajícího v udržitelném rozvoji.
5. Pátý žalobní důvod spočívá v porušení zásady legitimního očekávání, jelikož se napadené rozhodnutí střetává s důvěrou na straně žalobkyně v opakovaná prohlášení orgánů Evropské unie o souladu s mezinárodními smlouvami uzavřenými s Marockým královstvím s mezinárodním právem.
6. Šestý žalobní důvod spočívá v porušení dohody o přidružení uzavřené mezi Evropskou unií a Marockým královstvím, jelikož napadené rozhodnutí je v rozporu s článkem 2 uvedené dohody o přidružení, poněvadž porušuje právo na sebeurčení.
7. Sedmý žalobní důvod spočívá v porušení úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, jelikož napadené rozhodnutí umožnilo vstup protokolu, kterým Evropská unie a Marocké království stanoví kvóty pro rybolov ve vodách nespádajících do jejich pravomoci, v platnost a povolilo plavidlům Unie využívat rybolovné zdroje spadající do výlučné pravomoci saharského lidu.
8. Osmý žalobní důvod spočívá v porušení práva na sebeurčení, jelikož napadené rozhodnutí potvrdilo kontrolu Marockého království na Západní Saharou.
9. Devátý žalobní důvod spočívá v porušení zásady trvalé svrchovanosti nad přírodními zdroji a článku 73 Charty OSN, jelikož žalobkyně nebyla konzultována, přestože napadené rozhodnutí umožnilo využívat přírodní zdroje spadající do výlučné pravomoci saharského lidu.
10. Desátý žalobní důvod spočívá v porušení zásady účinků smluv inter partes, jelikož napadené rozhodnutí založilo ve vztahu k žalobkyni mezinárodní závazky bez jejího souhlasu.
11. Jedenáctý žalobní důvod spočívá v porušení mezinárodního humanitárního práva, jelikož napadené rozhodnutí finančně podporuje politiku Marockého království spočívající v kolonizaci Západní Sahary.
12. Dvanáctý žalobní důvod vychází z mezinárodní odpovědnosti, jelikož napadené rozhodnutí zakládá mezinárodní odpovědnost Evropské unie.

(¹) Úř. věst. L 349, s. 1.

Žaloba podaná dne 14. března 2014 – Freitas v. Parlament a Rada

(Věc T-185/14)

(2014/C 184/56)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: José Freitas (Porto, Portugalsko) (zástupce: J.-P. Hordies, advokát)

Žalovaní: Rada Evropské unie a Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

- zrušil čl. 1 odst. 2 bod b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“), zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. prosince 2013 (L 354/132);
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 49 SFEU v rozsahu, v němž povolání notáře spadá do působnosti článku 49 SFEU, který se týká svobody usazování, a nespadá pod výkon veřejné moci ve smyslu článku 51 SFEU. Povolání notáře tedy nemůže být vyňato z působnosti směrnice 2005/36/ES⁽¹⁾.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož notáři, kteří jsou jmenováni úředním aktem vlády, jsou obecně a absolutně vyňati z působnosti směrnice 2005/35/ES.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, s. 22)

Žaloba podaná dne 9. dubna 2014 – Ewald Dörken v. OHIM – Schürmann (VENT ROLL)

(Věc T-223/14)

(2014/C 184/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ewald Dörken AG (Herdecke, Německo) (zástupkyně: N. Grüger, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Wolfram Schürmann (Neuhausen, Švýcarsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 30. ledna 2014 ve věci R 2156/2012-4 a změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že se návrh na prohlášení neplatnosti v celém rozsahu zamítá,
- podpůrně zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 30. ledna 2014 ve věci R 2156/2012-4, pokud jde o výrobky zařazené do třídy 6: „železné trubky pro stavební účely“, jakož i do třídy 7: „podstřešní izolační fólie“ a změnit napadené rozhodnutí v tom smyslu, že se návrh na prohlášení neplatnosti, pokud jde o tyto výrobky, zamítá,
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „VENT ROLL“ pro výrobky zařazené do tříd 6, 17 a 19 – přihláška ochranné známky Společenství č. 3 817 491

Majitelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Wolfram Schürmann

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Absolutní důvody zamítnutí ve smyslu čl. 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009, nejednání v dobré víře ve smyslu čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, jakož i relativní důvod prohlášení neplatnosti zápisu ochranné známky na návrh zástupce bez předchozího souhlasu ve smyslu čl. 53 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: vyhovění návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- porušení čl. 52 odst. 1 ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009,
- porušení čl. 52 odst. 1 ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009,
- porušení čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 ve spojení s pravidlem 40 odst. 3 nařízení č. 2868/95,
- porušení článků 76 a 78 nařízení č. 207/2009 a pravidla 37 písm. b) bodu iv) a pravidla 57 nařízení č. 2868/95,
- porušení čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 ve spojení s pravidlem 37 písm. a) bodem iii) nařízení č. 2868/95 ve spojení s článkem 83 nařízení č. 2047/2009,
- porušení čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 ve spojení s pravidlem 37 písm. a) bodem iii) a písm. b) bodem i) nařízení č. 2868/95.

Žaloba podaná dne 11. dubna 2014 – iNET24 Holding v. OHIM

(Věc T-225/14)

(2014/C 184/58)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: iNET24 Holding AG (Feusisberg, Švýcarsko) (zástupci: S. Kirschstein-Freund, B. Breitinger a V. Dalichau, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 4. února 2014 ve věci R 1867/2013-5;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Uvedení Evropské unie u mezinárodního zápisu slovní ochranné známky „IDIRECT24“ pro zboží a služby náležející do tříd 9, 36, 38 a 42 – mezinárodní zápis č. 1 145 181

Rozhodnutí průzkumového referenta: odmítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- Porušení článku 75 nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 11. dubna 2014 – Mammoet Salvage v. Komise

(Věc T-234/14)

(2014/C 184/59)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Mammoet Salvage BV (Rotterdam, Nizozemsko) (zástupci: P. Kuypers a A. Schadd, advokáti)

Žalovaná: Evropská unie, zastoupená Evropskou komisí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- v první řadě konstatoval nečinnost Evropské unie a/nebo Evropské komise,
- podpůrně uložil Evropské unii a/nebo Evropské komisi zaplacení dlužných částek žalobkyni,
- dále podpůrně uložil Evropské unii a/nebo Evropské komisi zaplacení náhrady škody žalobkyni,
- ve všech třech případech podle článku 77 jednacího řádu Tribunálu přerušil řízení na tři měsíce poté, co bude žalobkyni doručen rozhodčí nález,
- uložil Evropské unii a/nebo Evropské komisi náhradu nákladů řízení včetně mimosoudních nákladů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně v roce 2010 získala v rámci Evropského rozvojového fondu veřejnou zakázku na odklizení 74 vraků lodí v přístavu v Mauritánii. Za financování smlouvy uzavřené mezi Mauritánií a žalobkyní se jménem Evropské komise zaručil velvyslanec a vedoucí delegace Evropské unie v Mauritánii. Na základě záruky se žalovaná nestala stranou uvedené smlouvy, ale převzala závazek zaplatit za uskutečněné práce.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje tři žalobní důvody:

1. První žalobní důvod vycházející z nečinnosti žalované

Smlouva mezi žalobkyní a Mauritánií obsahovala ustanovení, podle kterého platební závazky Unie zanikají nejpozději 18 měsíců po uplynutí období na realizaci zakázky. Žalobkyně dne 4. prosince 2013 požádala Mauritánii a delegaci Evropské unie o prodloužení této lhůty. Na tuto žádost o činnost žalovaná nereagovala.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze záruky financování smlouvy Evropskou komisí

Žalobkyně se domnívá, že zakázka byla provedena, a proto žádá Tribunál, aby uložil žalované zaplacení neuhrazených faktur, tj. dlužných částek za práce, které žalobkyně provedla.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie

V případě, že by Tribunál dospěl k závěru, že lhůta splatnosti stanovená pro Evropskou unii uplynula, žalobkyně navrhuje uložit žalované zaplacení náhrady škody ve výši neuhrazených faktur.

Žalobkyně dále navrhuje, aby Tribunál konstatoval, že žalovaná porušila její práva přizváním znalce, čímž vznikla mimosmluvní škoda.

Usnesení Tribunálu ze dne 31. března 2014 – Elmaghraby v. Rada

(Věc T-265/11) ⁽¹⁾

(2014/C 184/60)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 219, 23.7.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 31. března 2014 – El Gizaerly v. Rada

(Věc T-266/11) ⁽¹⁾

(2014/C 184/61)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 219, 23.7.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 31. března 2014 – Energa Power Trading v. Komise

(Věc T-338/13) ⁽¹⁾

(2014/C 184/62)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 31.8.2013.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. dubna 2014 – López Cejudo v. Komise

(Věc F-28/13) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Vyšetřování prováděné Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) — Denní příspěvky — Článek 10 přílohy VII služebního řádu — Zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek — Srážky z platu — Článek 85 služebního řádu — Úmysl uvést administrativu v omyl — Přiměřená lhůta“

(2014/C 184/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: José López Cejudo (Brusel, Belgie) (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a C. Ehrbar, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí o výkonu několika srážek z platu žalobce za červen, červenec, srpen, září a říjen 2012

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *López Cejudo ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20. 7. 2013, s. 57

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 30. dubna 2014 – Kolarova v. REA

(Věc F-88/13)

„Veřejná služba — Zaměstnanci Výkonné agentury pro výzkum — Námitky a překážky v průběhu řízení — Námitka nepřípustnosti — Pravomoci svěřené orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy — Pověření ‚Úřadu pro správu a vyplácení individuálních nároků‘ (PMO) — Žaloba namířená proti rozhodnutí PMO — Žaloba směřující proti delegujícímu orgánu — Zjevná nepřípustnost“

(2014/C 184/64)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Desislava Kolarova (Brusel, Belgie) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Výkonná agentura pro výzkum (zástupci: S. Payan-Lagrou, zmocněnkyně, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně, aby bylo na její matku pohlíženo podle čl. 2 odst. 4 přílohy VII služebního řádu jako na vyživované dítě

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) Desislava Kolarova ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Výkonnou agenturou pro výzkum.

Žaloba podaná dne 7. února 2014 – ZZ v. CdT**(Věc F-12/14)**

(2014/C 184/65)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupkyně: N. Cambonie, D. Ciolino a E. Macchi, advokátky)

Žalovaný: Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie (CdT)

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Překladatelského střediska pro instituce Evropské unie, kterým byla zamítnuta žádost žalobce podaná na základě čl. 90 odst. 1 služebního řádu, aby bylo přijato rozhodnutí, v němž by mu byly vysloveny omluvy a přiznána náhrada škody, která mu byla způsobena

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit implicitní zamítavé rozhodnutí CdT, nebo zrušit rozhodnutí o zamítnutí dopisu advokáta zastupujícího CdT, který obsahuje rozhodnutí ze dne 10. dubna 2013, a v případě potřeby zrušit potvrzující rozhodnutí CdT ze dne 8. listopadu 2013, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o přijetí rozhodnutí;
- prohlásit CdT odpovědným za škody způsobené žalobci, tudíž přiznat žalobci náhradu majetkové újmy ve výši 306 733,60 eur a náhradu nemajetkové újmy ve výši 130 000 eur, nebo jakoukoli jinou, dokonce i vyšší částku, kterou určí Tribunál nebo znalecké posudky;
- uložit CdT náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 19. února 2014 – ZZ v. Parlament**(Věc F-75/14)**

(2014/C 184/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: A. Salerno, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Parlamentu o ukončení pracovní smlouvy žalobce po uplynutí jeho prodloužené zkušební doby.

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 12. dubna 2013 o jeho propuštění s účinností od 15. července 2013;
- stanovit částku, která mu má být vedle úroků z prodlení zaplacená jako náhrada škody v případě, že Evropský parlament bude tvrdit, že je právně nemožné žalobce znovu začlenit tím, že by ho jmenoval úředníkem, na 45 000 eur;
- uložit Parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 4. března 2014 – ZZ v. Parlament

(Věc F-17/14)

(2014/C 184/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí nepřidělit žalobci tři body za zásluhy při povyšování za rok 2012

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 3. července 2013, týkajícího se bodů za zásluhy za rok 2012;
- v případě potřeby zrušit rozhodnutí ze dne 6. prosince 2013 o zamítnutí stížnosti;
- uložit žalovanému náhradu veškerých nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 7. března 2014 – ZZ v. Komise

(Věc F-19/14)

(2014/C 184/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: S. Orlandi, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o bonifikaci důchodových nároků žalobce v unijním důchodovém systému na základě nových OPU týkajících se článků 11 a 12 přílohy VIII služebního řádu.

Návrhová žádání žalobce

- Prohlásit článek 9 obecných prováděcích ustanovení k čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu za protiprávní a tudíž nepoužitelný;

- zrušit rozhodnutí ze dne 24. května 2013 o bonifikaci důchodových nároků nabytých žalobcem před jeho vstupem do služby v rámci jejich převodu do důchodového systému orgánů Evropské unie (dále jen „DSOEU“) na základě obecných prováděcích ustanovení (dále jen „OPU“) k čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu ze dne 3. března 2011;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 11. března 2014 – ZZ v. Europol

(Věc F-21/14)

(2014/C 184/69)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupce: J.-J. Ghosez, advokát)

Žalovaný: Europol

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí neobnovit na dobu neurčitou smlouvu žalobkyně na dobu určitou a uložení povinnosti Europolu uhradit rozdíl mezi odměnou, která by žalobkyni náležela, pokud by zůstala ve službě Europolu, a dávkami podpory v nezaměstnanosti či jinými dávkami podpory, které jí byly vyplaceny

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit rozhodnutí žalovaného ze dne 13. května 2013, kterým žalobkyni informoval o tom, že s ní neuzavře smlouvu na dobu neurčitou a že platnost její smlouvy uplyne dnem 31. října 2013, jakož i implicitní rozhodnutí její stížnosti ze dne 13. prosince 2013;
- uložit žalovanému povinnost vyplatit žalobkyni rozdíl mezi odměnou, která by jí náležela, pokud by zůstala ve službě tohoto orgánu, a odměnou, poplatky, dávkami podpory v nezaměstnanosti či jinými dávkami podpory, které jí byly fakticky vyplaceny od 1. listopadu 2013 namísto odměny, kterou by získala jakožto dočasná zaměstnankyně;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 19. března 2014 – ZZ v. EHSV

(Věc F-23/14)

(2014/C 184/70)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupkyně: L. Levi a A. Tymen, advokátky)

Žalovaný: Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV)

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o přearazení žalobce z pracovního místa vedoucího oddělení na pracovní místo poradce a rozhodnutí nevyplácet mu nadále příspěvek za vedení, jakož i návrh na náhradu škody

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí generálního tajemníka EHSV č. 326/13 ze dne 26. června 2013 o přearazení žalobce s účinností od 1. září 2013 na pracovní místo poradce ředitele ředitelství pro logistiku;

- zrušit rozhodnutí generálního tajemníka EHSV č. 344/13 A ze dne 1. července 2013, jímž se nařizuje nevyplácet již žalobci s účinností od 1. září 2013 příspěvek za vedení;
- přiznat žalobci náhradu škody ve výši 5 000 eur;
- v každém případě uložit žalovanému náhradu všech nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 24. března 2014 – ZZ v. FRA

(Věc F-25/14)

(2014/C 184/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupci: L. Levi a M. Vandebussche, advokáti)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA)

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí ukončit smlouvu uzavřenou s žalobcem na dobu neurčitou, rozhodnutí, kterým byla zamítnuta stížnost, jakož i přiznání odškodnění za utrpěnou hmotnou a nehmotnou újmu.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí ředitele FRA ze dne 13. června 2013 o ukončení smlouvy uzavřené s žalobcem na dobu neurčitou;
- zrušit rozhodnutí ředitele FRA ze dne 20. prosince 2013, kterým byla zamítnuta stížnost;
- přiznat žalobci náhradu za jeho hmotnou újmu, která spočívá v rozdílu mezi podporou v nezaměstnanosti, kterou bude pobírat od dubna 2014 a poté jakýmkoli potenciálním náhradním příjmem nebo neexistencí tohoto příjmu na straně jedné a jeho plným platem, včetně všech příspěvků, ve výši 7 850,33 eur na straně druhé a to až do data jeho úplného opětovného začlenění do Agentury (plus úroky z prodlení vypočítané podle sazby Evropské centrální banky zvýšené o tři procentní body);
- přiznat žalobci přiměřenou náhradu za nehmotnou újmu způsobenou uvedeným rozhodnutím, kterou nelze nahradit zrušením uvedeného rozhodnutí. Tato nehmotná újma se *ex aequo et bono* stanoví na 50 000 eur;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 24. března 2014 – ZZ v. ESVČ

(Věc F-27/14)

(2014/C 184/72)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: S. Orlandi, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí, kterým byl žalobce s účinností k 1. únoru 2014 odvolán bez snížení svých nároků na důchod v návaznosti na disciplinární řízení provedené poté, co byl žalobce vnitrostátními orgány obviněn z podvodů v souvislosti s evropskými veřejnými zakázkami, z padělání a pozměňování listin a jejich užití jako pravých, z praní peněz a z úplatkářství.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí ze dne 16. ledna 2014, kterým ESVČ žalobce odvolala bez snížení jeho nároků na důchod;
- uložit ESVČ náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 28. března 2014 – ZZ v. ESVČ

(Věc F-28/14)

(2014/C 184/73)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupci: J.-N. Louis a D. de Abreu Caldas, advokáti)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Vysoké představitelky Evropské unie o rozvázání smlouvy dočasného zaměstnance uzavřené se žalobcem, o odmítnutí vyslechnout jej v souvislosti s psychickým obtěžováním, o zamítnutí jeho žádosti o jmenování externího vyšetřovatele a o zaznamenání jeho stížnosti jako žádosti

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit rozhodnutí Vysoké představitelky Evropské unie, místopředsdkyně Evropské komise (VP/MP) ze dne 20. prosince 2013 o ukončení žalobcovy smlouvy dočasného zaměstnance ve smyslu čl. 2 bodu e) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Unie s účinností od 31. března 2014;
- zrušit rozhodnutí VP/MP, kterým se zamítá vyslechnutí žalobce, ačkoli o to výslovně žádal v průvodním dopise ke své stížnosti ze dne 9. prosince 2013 na Chief Operating Officer ESVČ týkající se psychického obtěžování;
- zrušit rozhodnutí VP/MP zamítnout žádost žalobce o jmenování externího vyšetřovatele na velmi vysoké profesionální úrovni, který by prokázal dlouholetou praxi v pracovních podmínkách, kterými se řídí orgány Evropské unie, a úplnou nestrannost, aby zjistil skutkový stav, vyvodil z něj důsledky a předložil VP/MP doporučení k opatřením, která by měla přijmout v návaznosti na uvedenou stížnost;
- zrušit rozhodnutí VP/MP zaznamenat jeho stížnost jako žádost k projednání generálním ředitelstvím HR.D.2 „Právní záležitosti, komunikace a vztahy se zainteresovanými stranami“, jehož žádný člen nemá platovou třídu a autoritu úředníka, proti kterému je podaná stížnost;
- uložit ESVČ náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 28. března 2014 – ZZ v. Komise

(Věc F-29/14)

(2014/C 184/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: L. Vogel, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí PMO, jimiž byly zrušeny a nahrazeny původní návrhy na převod nároků na důchod, nabytých před nástupem do služebního poměru v Evropském parlamentu, poté, co byl žalobce převeden ke Komisi.

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování dne 19. prosince 2013, kterým byly zamítnuty stížnosti podané žalobcem dne 9. září 2013 proti rozhodnutí PMO z 10. června 2013;
- případně zrušit rovněž uvedená rozhodnutí přijatá PMOA dne 10. června 2013, proti kterým byly podány stížnosti žalobce;
- uložit žalované na základě článku 87 jednacího řádu náhradu nákladů vzniklých v tomto stupni řízení, jakož i nezbytných nákladů vynaložených pro účely řízení a zejména nákladů na doručovací adresu, cestovné a výdaje na pobyt, jakož i nákladů na zastoupení advokáty podle čl. 91 písm. b) téhož jednacího řádu.

Žaloba podaná dne 29. března 2014 – ZZ a další v. Parlament

(Věc F-31/14)

(2014/C 184/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ a další (zástupce: A. Salerno, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Předmět a popis sporu

Zrušení voleb do zaměstnaneckého výboru Evropského parlamentu, které proběhly na podzim 2013 a jejichž výsledky byly zveřejněny dne 28. listopadu 2013.

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit výsledky voleb do zaměstnaneckého výboru Evropského parlamentu, které, které proběhly na podzim 2013 a jejichž výsledky byly zveřejněny dne 28. listopadu 2013;
- uložit Parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 1. dubna 2014 – ZZ v. ESMA

(Věc F-32/14)

(2014/C 184/76)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaný: Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA)

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o neprodloužení smlouvy dočasného zaměstnance žalobkyně, přijatého na základě nepříznivé hodnotící zprávy, zrušení uvedené hodnotící zprávy a návrh na náhradu škody

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí ESMA/2013/ED/33, týkající se neprodloužení pracovní smlouvy, jakož i hodnotící zprávy pro roky 2011 a 2012,
- uložit žalovanému uhradit 10 000 eur v rámci náhrady nemajetkové újmy,
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 11. dubna 2014 – ZZ v. ACER**(Věc F-34/14)**

(2014/C 184/77)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: ZZ (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER)

Předmět a popis sporu

Návrh na zrušení rozhodnutí neobnovit smlouvu smluvního zaměstnance – žalobce a na náhradu utrpěné škody.

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit rozhodnutí ředitele ACER neobnovit podruhé smlouvu žalobce s ACER;
- uložit žalované, aby žalobci vyplatila částku 10 000 eur jako náhradu utrpěné morální újmy;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 14. dubna 2014 – ZZ v. OHMI**(Věc F-35/14)**

(2014/C 184/78)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: ZZ (zástupce: A. Pappas, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí OHIM, přijatého na základě rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 29. března 2012 týkajícího se práce na dálku, kterým byla žalobci odepřena možnost pracovat na dálku z Barcelony, a tedy uložena povinnost vrátit se do Alicante.

Návrhová žádání

- Zrušit napadené rozhodnutí;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 20. dubna 2014 – ZZ v. Parlament**(Věc F-37/14)**

(2014/C 184/79)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* ZZ (zástupce: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)*Žalovaný:* Evropský parlament**Předmět a popis sporu**

Zrušení rozhodnutí Parlamentu nepřevést 16 dní dovolené, které nebyly vyčerpány v roce 2012, do roku 2013 poté, co žalobkyně byla dlouhodobě v pracovní neschopnosti z důvodu vážné nemoci.

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit rozhodnutí o odmítnutí převést nad rámec hranice 12 dnů dny dovolené žalobce z roku 2012 do roku 2013;
- v případě potřeby zrušit rozhodnutí Generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 21. ledna 2014, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce ze dne 4. října 2013;
- uložit žalovanému náhradu veškerých nákladů řízení.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 30. dubna 2014 – Michel v. ETF**(Věc F-88/08 RENV)**

(2014/C 184/80)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda druhého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS